

EKSJÖ TINGSRÄTT
Rotel 1

DOM
2006-06-09
meddelad i
Eksjö

Mål nr B 354-06

PARTER (Antal tilltalade: 2)

Åklagare

Kammaråklagare Erik Handmark
Åklagarkammaren i Jönköping
Lokal åklagare i Eksjö

Tilltalad

Carl EDDY Larsson, 660817-1952
Frihetsberövande: Häktad
c/o Allmänna häktet
Box 633
551 18 Jönköping

Offentlig försvarare:
Advokat Per Oehme
Advokatfirman Oehme
Brunnsgatan 5 B, 2 tr
611 32 Nyköping

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT

1. Grov misshandel
2. Grovt vållande till annans död
3. Olaga frihetsberövande
4. Grovt olaga tvång
5. Brott mot giftefrid
6. Grovt falskt larm

LAGRUM

- 3 kap 6 § brottsbalken
3 kap 7 § 2 st brottsbalken
4 kap 2 § 1 st brottsbalken
4 kap 4 § 2 st brottsbalken
16 kap 10 § brottsbalken
16 kap 15 § 2 st brottsbalken

Postadress
Box 230
575 23 Eksjö

Besöksadress
Sofieholmsgatan 7

Telefon
0381-384 00
E-post: eksjo.tingsratt@dom.se

Telefax
0381-139 29

Expeditionstid
måndag - fredag
09:00 - 12:00
13:00 - 15:00

PÅFÖLJD M. M.

Fängelse 10 år

SÄRSKILD RÄTTSVERKAN

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

ANNAN SÄRSKILD RÄTTSVERKAN

1. I beslag tagna en (1) isbör, en (1) motorsåg och en (1) pulka förklaras förverkade. Beslaget skall bestå (Polismyndigheten i Jönköpings län, beslagsliggare 1400-1442-06 p 1-3).
2. I beslag tagen en (1) dammsugare förklaras förverkad. Beslaget skall bestå (Polismyndigheten i Jönköpings län, beslagsliggare nr 1400-1568-06 p 1).
3. I beslag tagna två (2) järnspett, en (1) slägga, eltråd, tre (3) kättingar, ett (1) nylonrep, ett (1) vitt rep, sopsäckar, lakan och ett (1) täcke förklaras förverkade. Beslagen skall bestå (Polismyndigheten i Jönköpings län, beslagsliggare nr 1400-1472-06 p 1-10).
4. Beslaget av två (2) livremmar skall bestå till dess att lagakraftvunnen dom föreligger i ansvarsdelen (Polismyndigheten i Jönköpings län, beslagsliggare nr 1400-1359-06 p 9).

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M. M.

1. Per Oehme tillerkänns ersättning av allmänna medel med åttahundraentusenniohundrafyrtiosju (801 947) kr. Av beloppet avser 448 644 kr arbete, 142 890 kr tidsspillan, 53 587 kr utlägg och 156 826 kr mervärdesskatt. Av ersättningen har 190 200 kr betalats ut i förskott.
 2. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
 3. Eddy Larsson skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.
-

EKSJÖ TINGSRÄTT
Rotel 1

DOM
2006-06-09
meddelad i
Eksjö

Mål nr B 354-06

PARTER (Antal tilltalade: 2)

Åklagare

Kammaråklagare Erik Handmark
Åklagarkammaren i Jönköping
Lokal åklagare i Eksjö

Tilltalad

NIINA Katarina Äikiä, 750825-4906
Frihetsberövande: Häktad
c/o Allmänna häktet
Box 633
551 18 Jönköping

Offentlig försvarare:

Advokat Anders Berggren
Jönköpings Advokatbyrå KB
Box 2218
550 02 Jönköping

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT

1. Grov misshandel
2. Grovt vållande till annans död
3. Olaga frihetsberövande
4. Grovt olaga tvång
5. Medhjälp till grovt olaga tvång
6. Brott mot griftefrid
7. Grovt falskt larm

LAGRUM

- 3 kap 6 § brottsbalken
- 3 kap 7 § 2 st brottsbalken
- 4 kap 2 § 1 st brottsbalken
- 4 kap 4 § 2 st brottsbalken
- 4 kap 4 § 2 st samt 23 kap 4 § brottsbalken
- 16 kap 10 § brottsbalken
- 16 kap 15 § 2 st brottsbalken

Postadress
Box 230
575 23 Eksjö

Besöksadress
Sofieholmsgatan 7

Telefon
0381-384 00
E-post: eksjo.tingsratt@dom.se

Telefax
0381-139 29

Expeditionstid
måndag - fredag
09:00 - 12:00
13:00 - 15:00

EKSJÖ TINGSRÄTT
Rotel 1

DOM
2006-06-09

B 354-06

PÅFÖLJD M. M.

Fängelse 10 år

SÄRSKILD RÄTTsverkan

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M. M.

1. Anders Berggren tillerkänns ersättning av allmänna medel med femhundrafyrtiosextusenniohundrasjuttiosju (546 977) kr. Av beloppet avser 360 150 kr arbete, 62 370 kr tidsspillan, 15 062 kr utlägg och 109 395 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
 3. Niina Äikiä skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot henne.
-

YRKANDEN

Åklagaren har framställt de yrkanden som framgår av bilaga nr 1.

DOMSKÄL

Eddy Larsson har angett följande inställning till åtal.

- Gärningarna under åtalpunkten 1: Han erkänner att han har varit med om att bära ut Bobby ur huset och ösa ”viss” snö över honom men förnekar vad som i övrigt har lagts honom till last. Han bestrider att han har gjort sig skyldig till brott.
- Gärningen under åtalpunkten 2: Han erkänner gärningen och underkastar sig ansvar i enlighet med åtalet.
- Gärningen under åtalpunkten 3: Han erkänner gärningen och underkastar sig ansvar i enlighet med åtalet.
- Gärningen under åtalpunkten 4 a): Han förnekar gärningen. Den påstådda händelsen har aldrig inträffat.
- Gärningen under åtalpunkten 4 b): Han förnekar gärningen. Den påstådda händelsen har aldrig inträffat.
- Gärningarna under åtalpunkten 4 c): Han förnekar att han har gjort sig skyldig till något av det som har tagits upp i gärningsbeskrivningen. Han känner till att Niina Äikiä har slagit Bobby med vedträn (tändved), livrem och händer men har själv inte varit närvarande vid något sådant tillfälle.
- Gärningarna under åtalpunkten 4 d): Han känner till att Niina Äikiä har handlat på det sätt som beskrivs. Vid ett tillfälle utöver det som har beskrivits under åtalpunkten 1 har han varit Niina Äikiä behjälplig med att bära ut Bobby i snön. Han bestrider emellertid att han genom detta har gjort sig skyldig till brott.

Rotel 1

- Gärningen under åtalpunkten 4 e): Han känner till händelsen men förnekar att han har tagit del i det som hände. Det är Niina Äikiä ensam som har handlat på detta sätt.
- Gärningarna under åtalpunkten 5: Han förnekar att han har tagit del i gärningarna och har ingen kännedom om dem. Han tror inte att de har inträffat.
- Gärningarna under åtalpunkten 6: Han förnekar att han har tagit del i gärningarna och har ingen kännedom om någon av dem.

Han bestrider att dammsugaren utgör brottsverktyg och bestrider därmed förverkandeyrkandet i denna del. I övrigt har han inget att invända mot yrkandena om förverkande och beslag.

Niina Äikiä har redovisat sin inställning till åklagarens yrkanden i enlighet med vad som framgår av bilaga nr 2. När det gäller åtalet under åtalpunkten 5 har hon tillagt att hon var närvarande då kalsongerna tejpades fast över Bobbys ansikte och då Bobby bands fast i sängen men förnekar att hon har tagit del i dessa gärningar och gör gällande att det var Eddy Larsson ensam som utförde gärningarna.

Allmän bakgrund

Bobby föddes den 12 mars 1995. Han var son till Niina Äikiä och en man som inte var Eddy Larsson. Niina Äikiä hade ensam vårdnad om Bobby och Bobbys kontakter med sin biologiske far var nära nog obefintliga.

Bobby hade en genetiskt betingad skada på X-kromosomen, s k Fragil X, vilken gav symptom i form av bl a utvecklingsstörning. Hans IQ beräknades till motsvarande 54, vilket innebar att han hade en lindrig till måttlig utvecklingsstörning. Vid tio års ålder bedömdes han ha en utveckling som motsvarade en ålder av 4 – 5 år. Han erhöll dessutom diagnosen ADHD och bedömdes ha autistiska drag.

Niina Äikiä bodde med Bobby i en hyreslägenhet i Stenungsund. Hon var själv bärare av anlag för Fragil X men hade inga symptom på sjukdomen. Hon hade anställning på Samhall. I Stenungsund bodde också Niina Äikiäs mor, hos vilken Bobby ofta vistades. Bobby gick i särskola och vistades tidvis hos en stödfamilj/avlastningsfamilj, familjen Uneback.

Under våren/tidig sommar 2005 kom Niina Äikiä i kontakt med Eddy Larsson på en s k dejtingtelefonlinje. Eddy Larsson bodde i ett förhyrt torp utanför Malmbäck i Nässjö kommun. Det var en äldre, delvis förfallen, torpfastighet med begränsade moderna bekvämligheter. Eddy Larsson arbetade som grävmaskinist. Han hade får och höns på fastigheten.

Niina Äikiä och Eddy Larsson inledde ett förhållande under sommaren 2005. De förlovade sig den 17 augusti 2005. Någon tid därefter flyttade Niina Äikiä hem till Eddy Larsson. Ytterligare någon tid därefter flyttade även Bobby till Eddy Larsson. I början av oktober 2005 började Bobby i särskolan på Handskerydsskolan i Nässjö.

Den 15 december 2005 sjukanmälades Bobby i skolan. Han kom därefter inte tillbaka till skolan.

Den 29 januari 2006 anmälde Eddy Larsson till polisen i Göteborg att Bobby hade försvunnit i samband med att Eddy Larsson, Niina Äikiä och Bobby hade stannat till vid ett köpcentrum i utkanten av Göteborg under en bilresa till Stenungsund. Omfattande spaningsinsatser sattes in men Bobby kunde inte påträffas.

Det uppkom misstankar om att Eddy Larsson och Niina Äikiä hade bragt Bobby om livet och de begärdes häktade. Häktningförhandling sattes ut att äga rum i Eksjö tingsrätt den 17 februari 2006. Inför häktningförhandlingen uppgav Niina Äikiä för polisen att uppgiften om att Bobby hade försvunnit i samband med en resa till Stenungsund var felaktig och att det i stället var så att Bobby hade avlidit och att hon

och Eddy Larsson hade sänkt hans kropp i en sjö utanför Jönköping. Samma dag som häktningsförhandlingen skulle äga rum, pekade Niina Äikiä ut en plats på sjön Lovsjön där hon och Eddy Larsson skulle ha gjort upp ett hål i den is som fanns på sjön för att därefter sänka kroppen i sjön.

Det gjordes dykningar på den plats som Niina Äikiä hade anvisat varvid det på botten av sjön påträffades ett "paket" som senare visade sig innehålla Bobbys döda kropp. Kroppen var inslagen i bl a plast och det hade virats kättingar runt kroppen. I "paketet" fanns dessutom ett antal föremål som bedömdes vara metallskrot.

Med början den 20 februari 2006 genomfördes det en utvidgad rättsmedicinsk obduktion av Bobbys döda kropp vid Rättsmedicinalverket, Rättsmedicinska avdelningen i Linköping. Det avgavs ett utlåtande över undersökningen av underläkaren Fredrik Bäckström och rättsläkaren Calle Winskog. Utlåtandet fogas till domen som bilaga nr 3. Läkarna har därefter avgett ett kompletterande utlåtande. Detta fogas till domen som bilaga nr 4.

Vid huvudförhandlingen i målet har Fredrik Bäckström hörts som vittne. Det kan redan nu sägas att han vid förhöret har uppgett att skadorna med nummer 25, 34, 49, 51 – 52, 54, 57 - 58, 62 – 65, 67 - 68 och 70 har uppkommit före dödens inträde medan han uppgett att övriga skador bör ha uppkommit i samband med döden eller efter döden.

Det har hållits mycket omfattande förhör med Niina Äikiä och Eddy Larsson. Tingsrätten återger i det följande i väsentliga avseenden vad de har uppgett.

Niina Äikiä har inledningsvis uppgett följande: Hon var 19 år då Bobby föddes. Det hade inte varit någon planerad graviditet och hennes förhållande med Bobbys far tog snabbt slut. Bobby har träffat sin far vid ett enda tillfälle. Hon bodde i Stenungsund, där också hennes mor var bosatt. Bobby kom att vistas mycket hos sin

mormor. Hon fick tidigt veta att Bobby hade en utvecklingsstörning och att han var psykiskt svag. Han var skygg, tillbakadragen och rastlös. Under förskoletiden gick han i en vanlig grupp men när han började skolan fick han gå i specialklass. Vid sin död kunde han ännu inte läsa. Han kunde inte heller skriva med undantag för att han "ibland" kunde skriva sitt namn. Han behövde ofta hjälp i samband med toalettbesök. Det hände att hon blev irriterad på Bobby, t ex vid stressande situationer i samband med att hon skulle följa Bobby till skolan men hon löste sådana situationer i stort sett utan att använda våld. Kanske hände det någon gång att hon gav Bobby en örfil. Hon arbetade på Samhall. På sin fritid hade hon ett visst umgänge och hon hade några kortare relationer med olika män. Hon upplevde inte att de personer som kom i kontakt med Bobby blev irriterad på honom. Det hände att hon använde alkohol vid festliga tillfällen men hon hade inga alkoholproblem. – I slutet av maj 2005 kom hon i kontakt med Eddy Larsson på en "dejtingtelefonlinje". Hon blev intresserad av Eddy Larsson, bl a därför att han bodde på landet. Vid den tiden hade hon kommit att vantrivas med sitt arbete och med boendet i Stenungsund och hon längtade efter att komma ut på landet. Det blev en intensiv telefonkontakt mellan Eddy Larsson och henne. Eddy Larsson uppgav att han hade ett eget företag och att han hade ärvt pengar. Ganska snart kom Eddy Larsson att tala om sado-masochistisk sex (SM-sex). För egen del hade hon ingen erfarenhet av något sådant. Eddy Larsson sa att inte heller han hade erfarenhet av SM-sex men att han hade blivit nyfiken på det. Han bad henne att skriva ned en berättelse med sado-masochistiskt innehåll och gav henne detaljerade instruktioner om vilka händelser och personer som skulle finnas med i berättelsen. Hon gjorde Eddy Larsson till viljes och skrev ned en berättelse med det önskade innehållet, vilken hon därefter läste in på en ljudfil på sin mobiltelefon. Vid telefonsamtal med Eddy Larsson läste hon upp berättelsen och hon förstod att han tillfredsställde sig själv under hennes uppläsning. Egentligen tyckte hon att det var "äckligt" men hon fann sig i det. Hon hade då ännu inte träffat Eddy Larsson. Någon gång i början av juni kom han första gången på besök till henne i Stenungsund. Det hände då inget anmärkningsvärt mellan dem. De åkte kring en stund i Eddy Larssons bil, varefter

han åkte tillbaka hem. Några veckor därefter åkte hon och besökte Eddy Larsson under en helg. Hon tyckte om den plats där han bodde, huset, djuren och lugnet. Det förekom inte då något SM-sex mellan dem. Hon var därefter på besök hos Eddy Larsson i Skogslund i stort sett varje helg under sommaren. Bobby var då hos sin mormor. Hon hade berättat för Eddy Larsson att hon hade en son och hade beskrivit hans sjukdom. Eddy Larsson hade inga andra synpunkter på det som hon berättade än att det var "okey". Vid ett av veckoslutsumgångerna under sommaren följde Bobby med henne till Skogslund. Bobby kände sig lite främmande och ville hem till mormor. Han var rädd för hönsen och grät och skrek då han var inne i hönshuset. Eddy Larsson blev dock inte irriterad på Bobby utan var allmänt snäll och hygglig mot pojken. – Det var hon som förde på tal att de borde förlova sig och Eddy Larsson hade inget att invända mot det. Hon flyttade till Skogslund och efter några veckor hämtade hon med sig Bobby dit. Hon slutade att arbeta och hade därefter själv inga inkomster. Eddy Larsson sa att han skulle försörja henne och Bobby. Dock tog hon ett lån på 100 000 kr som skulle användas till bl a renovering av huset på Skogslund. Det var mycket enkla förhållanden som rådde på Skogslund men hon tyckte att fördelarna med boendet uppvägde de svårigheter som hon hade med att t ex sköta tvätt och liknande. Det var hennes uppfattning att även Bobby trivdes efter flyttningen. Han åkte skolskjuts till skolan i Nässjö, där han hade fått plats i en särskoleavdelning. Han var särskilt förtjust i idrott och att bada i simhallen, vilket man gjorde regelbundet i Bobbys klass. Bobby vande sig också vid djuren som fanns på gården och det hände till och med någon gång att han gick ut i hönshuset och lade sig där. Det var till att börja med ett bra förhållande mellan Eddy Larsson och Bobby. De gjorde saker tillsammans och Eddy Larsson visade intresse för Bobby. Han gjorde en hel del för att det skulle ordnas med fritidssysslor för Bobby. – Redan innan hon flyttade till Skogslund hade hon och Eddy Larsson haft SM-sex. Till att börja med var det på en ganska låg nivå. Hon förklarade för Eddy Larsson att hon inte tänkte underkasta sig sådant som hon själv inte var med på. Efterhand blev det dock – efter krav av Eddy Larsson – mer och mer avancerad sexualitet av detta slag. Eddy Larsson ville också på olika sätt styra hennes klädsel. Han hade

bestämda synpunkter på vilka slags underkläder hon skulle använda och vilka skor hon skulle bära. Hon uppfattade det så att Eddy Larsson hade ett enormt intresse för kvinnofötter. – Efterhand blev det en förändring i Eddy Larssons sätt att förhålla sig till Bobby. Bobby kunde ibland få ganska besvärliga utbrott när han inte fick som han ville och det hände vid sådana tillfällen att han slog sig själv eller att han slog sitt huvud i väggen. Ibland slamrade Bobby med besticken när han åt. Eddy Larsson blev irriterad över detta och reagerade också på att Bobby enligt hans uppfattning hade en ”konstig” blick. Eddy Larsson bestämde att Bobby inte skulle få äta samtidigt med dem utan att han skulle äta antingen före dem eller efter dem. Det var Eddy Larssons uppfattning att Bobby ”hade för mycket att säga till om” och att pojken ”skulle ned i rang”. Han ville att hon skulle uppfostra Bobby bättre och talade om att det kanske var bättre att han kom på ett hem, vilket hon dock inte ville. Det hände ibland att hon själv blev irriterad på Bobby och gav pojken en örfil. – Under den första tiden som hon och Eddy Larsson bodde tillsammans arbetade Eddy Larsson varje dag. De levde ganska isolerat från omvärlden och hade bara ett fåtal kontakter med grannar och andra. De kom att dricka mer och mer alkohol. Till att börja med drack de över helgerna men senare kom det att bli så att de drack i stort sett varje dag. Eddy Larssons intresse för SM-sex ökade också undan för undan. Nära nog varje dag gjorde han saker med henne som innebar att han ”gick över gränsen”. Hon funderade på att lämna honom men vågade inte det. Hon var rädd för vad Eddy Larsson skulle kunna företa sig mot henne. Dessutom var hon utan pengar och visste inte riktigt hur hon skulle bete sig för att komma ifrån honom. – Hennes egen och Bobbys situation förvärrades i mitten av december 2005 då Eddy Larsson blev utan arbete och var hemma om dagarna. Samtidigt blev Bobby sjuk och kom att vara hemma från skolan. Under tiden därefter och fram till dess att Bobby dog någon gång i slutet av januari 2006 utsatte Eddy Larsson nära nog dagligen pojken för olika övergrepp. Det var nog bara fyra eller fem dagar under den tiden som Bobby inte blev utsatt för något: I januari 2006 blev Eddy Larsson sjuk i influensa. Han blev då ändå mer aggressiv än tidigare, vilket nog berodde på att han blandade alkohol och medicin. Då det var dags för Bobby att

börja skolan vårterminen 2006 hade han tillfrisknat från den tidigare sjukdomen. Han hade emellertid en hel del synliga skador på kroppen. Det var både skador som han hade åsamkat sig själv genom att t ex falla omkull på marken när det var halt och skador som han hade åsamkats genom övergreppen mot honom. Eddy Larsson och hon ville inte skicka iväg pojken till skolan på grund av de frågor som skadorna kunde ge upphov till. Eddy Larsson föreslog att de skulle anmäla till skolan att Bobby var magsjuk och så blev det. - Hon deltog själv på olika sätt i övergreppen. En anledning till detta var att Eddy Larsson hotade henne själv med våld om hon inte var med på det som han gjorde. Det kunde handla om att han skulle binda fast henne, piska henne eller slå henne med vedträn om hon inte gjorde som han ville. Eddy Larsson sa till henne vad hon skulle göra i samband med de olika övergreppen mot Bobby. Hon tyckte också att det var bättre att hon var med och kontrollerade vad som hände än att hon t ex var fastbunden när Eddy Larsson gav sig på Bobby utan möjlighet för henne att ingripa. Dessutom ansåg hon att hon kunde lindra övergreppen genom att själv delta i dessa. Hon kunde ju då t ex slå Bobby lite lösare än vad Eddy Larsson gjorde. Hon kom aldrig på tanken att hon skulle kunna prata med Eddy Larsson om övergreppen och ställa krav på honom att upphöra med dessa.

När det gäller de olika åtalspunkterna har Niina Äikiä uppgett följande: Det hände vid två tillfällen att Bobby fick ta emot elstötar ute i fårhagen (åtalspunkten 4 a). Omständigheterna i samband med händelserna var likartade. Vid bägge tillfällena hade Bobby gjort något som skulle föranleda bestraffning. Vad det var kommer hon inte ihåg. Sannolikt var det bara småsaker. Hon minns att båda händelserna inträffade på kvällstid och hon tror att det var i december, före jul. Båda gångerna var Bobby naken då han fördes ut i fårhagen. Vid ett av tillfällena satt han fasttejpade vid en stol. Ena gången fick han stötar mot fötterna och antagligen även mot händerna. Den andra gången fick han stötar även mot analöppningen och mot könsorganet. Hon vill minnas att Bobby fick 5 – 10 stötar mot vardera kroppsdelen, alltså detta antal först mot händerna, därefter mot fötterna och därefter mot

analöppningen och mot könsorganet. Det var vid vardera tillfället under en tid av minst fem minuter som Bobby fick ta emot stötar. Bobby var nedkyld vid båda tillfällena och sa inte mycket när han utsattes för våldet. Hon hjälpte till att bära ut Bobby vid båda tillfällena men försökte – utan framgång – att avbryta det som hände. Eddy Larsson sa till henne att delta i våldet och hotade med att hon annars själv skulle få samma behandling. Av egen erfarenhet visste hon att det var smärtsamt att få elstötar och att stötarna medförde bestående kramper. - Händelsen med dammsugarslangen (åtalspunkten 4 b) inträffade någon gång i början av januari. Det hade inträffat något som hade gjort Eddy Larsson irriterad på Bobby. Vad det var, kommer hon inte ihåg. Bobby tejpades fast naken på en stol inne i vardagsrummet. Eddy Larsson sa till henne att sätta dammsugarslangen mot Bobbys penis, vilket hon gjorde. Därefter satte Eddy Larsson på dammsugaren på högsta styrka. Hon drog tillbaka slangen, vilket gjorde att Eddy Larsson blev arg och själv tog slangen och satte den mot Bobbys penis. Hon drog då ur kontakten till slangen från eluttaget. Eddy Larsson sa att han i stället skulle använda slangen mot henne om hon inte hjälpte till. Därefter satte han i kontakten i eluttaget på nytt och riktade slangen mot Bobbys penis och höll kvar den där i omkring fem minuter. Bobby sa inget men hon såg på hans blick att det gjorde ont. Efteråt kunde hon se att Bobbys penis hade svullnat upp och att det kom blod ”inifrån någonstans”. Hon satte på en salva. Bobby klagade under 3 – 4 dagar på att det gjorde ont när han kissade. Svullnaden försvann så småningom men den kom tillbaka några dagar innan Bobby dog. – Det var nära nog dagligen som Bobby fick ta emot slag (åtalspunkten 4 c). Oftast satt han då fasttejpad vid en stol. Slagen var bestraffningar för olika saker som Bobby hade gjort. Det vanligaste var att slagen utdelades med smala vedträn. Någon gång fick han ta emot slag med händerna och slag med en livrem. Eddy Larsson slog mest mot huvud och kropp på Bobby. Själv slog hon bara mot ben och armar. Hon försökte att slå så löst som möjligt. Om Eddy Larsson upptäckte det, blev han emellertid arg och gav henne slag under fötterna. Som hon minns det, var det bara vid två tillfällen som Bobby blev slagen med livremmen. Det ena tillfället var i samband med att Bobby låg fasttejpad i sängen efter att ha bajsat på sig

(åtalspunkten 5). Eddy Larsson slog då Bobby med livremmen över hela kroppen och träffade även könsorganet. Han tvingade henne att också utdela slag med livremmen. När Eddy Larsson slog med livremmen, använde han den del av remmen där spännet satt medan hon själv använde den andra delen. – Det hände vid flera tillfällen att Bobby som bestraffning för något som han hade gjort tvingades att vara utomhus (åtalspunkten 4 d). I vilken omfattning detta förekom kan hon inte säga men det var ”ofta”. Ibland var han naken då han kördes ut. Detta hände säkert mer än 10 gånger. Eddy Larsson hade vid sådana tillfällen tvingat henne att hjälpa till att klä av Bobby. Några gånger hade Bobby kläder på sig. När han var naken tvingades han inte att vara ute lika länge som när han hade kläder på sig. Vid något tillfälle var Bobby fasttejpade vid en stol när han tvingades ut. Det hände någon gång att Bobby ”satte sig upp” mot Eddy Larsson men det blev då bara värre. Det slutade med att Eddy Larsson knuffade omkull Bobby och öste snö över pojken. – Det är riktigt att Bobby en gång fick stearin från ett brinnande ljus droppat över sig (åtalspunkten 4 e). Det var i samband med att Bobby hade kissat på sig (åtalspunkten 6 b) och hon tror att händelsen inträffade någon gång i månadsskiftet december 2005 – januari 2006. Eddy Larsson hade tejpade fast Bobbys huvud mot en stolsits. Han sa till henne att hämta ett värmeljus och droppa stearin på Bobby. Om hon inte gjorde det, skulle hon själv få stearin droppat på sig. Hon gjorde som Eddy Larsson hade sagt till henne och droppade stearin på ryggen på Bobby som då var naken. Hon kan inte minnas att Bobby gav uttryck för någon smärta. Det är möjligt att han hade en hög smärtröskel men det var nog också så att han helt enkelt inte vågade skrika. Vid de första övergreppen hade han gråtit. Eddy Larsson hade då sagt åt honom att sluta gråta. Om han inte gjorde det, slog Eddy Larsson pojken till dess att han slutade gråta. – Vid det tillfälle då Bobby bajsade på sig (åtalspunkten 5) hade han suttit fasttejpade vid en stol och blivit slagen med vedträn. Han hade kalsonger på sig och bajsade i dem. De klippte sönder kalsongerna och drog fram den del av kalsongerna, i vilken Bobby hade bajsat och tejpade den över ansiktet på Bobby. Eddy Larsson menade att Bobby skulle ha bajset över ansiktet för att ”sluta med sådant”. Han gjorde jämförelse med hur man behandlade hundar och katter i

liknande sammanhang. Bobby bars därefter upp till sin säng. Eddy Larsson beordrade henne att hålla fast Bobbys armar och ben medan han själv tejpade fast pojken i sängen. Därefter blev Bobby slagen (jämför vad som har antecknats under åtalspunkten 4 c). Hon minns att Bobby vid det tillfället hade sår på knäna efter att han hade fallit och skadat sig. Innan Eddy Larsson lämnade Bobbys rum gjorde han rent sårn med ett sårrengöringsmedel som de brukade använda för detta ändamål och avslutade det hela med att hålla sådant medel också över kalsongerna som Bobby hade fasttejpade mot ansiktet. Bobby fick sedan ligga på detta sätt hela natten och en del av förmiddagen påföljande dag. Hon vågade inte ingripa mot Eddy Larsson. Hon minns att de vid detta tillfälle hade druckit en mängd alkohol. Eddy Larsson var oftast alkoholpåverkad i samband med övergreppen mot Bobby. - Händelsen med spriten (åtalspunkten 6 a) inträffade någon gång i december 2005. Bobby satt fasttejpade vid en stol. Hon hade hjälpt Eddy Larsson att tejpa fast pojken. Eddy Larsson försökte därefter att få Bobby att dricka sprit ur en flaska. Då detta inte gick, tog han fram en tratt och hällde sprit i munnen på Bobby. Hur mycket det var kan hon inte säga men det "var inte lite". Hon deltog inte själv i denna händelse och hon vågade inte ingripa mot Eddy Larsson. Det hade även tidigare hänt att Eddy Larsson hade gett Bobby sprit att dricka. - Vid ett tillfälle då Bobby satt fasttejpade vid en stol kissade han på sig (åtalspunkten 6 b). Innan detta inträffade hade han blivit slagen. Eddy Larsson lossade då tejpen och tog Bobbys ansikte och gnuggade det mot stolsitsen samtidigt som han frågade Bobby om det luktade gott. Därefter tejpade Eddy Larsson fast Bobbys huvud mot stolsitsen och lät pojken sitta så i 10 - 15 minuter. Efteråt blödde Bobby näsblod. - Händelsen med örngottet (åtalspunkten 6 c) inträffade vid ett tillfälle då Bobby hade suttit fasttejpade vid en stol. Eddy Larsson satte tejp över Bobbys mun och näsa. Då hon märkte att pojken fick svårt för att andas, lossade hon tejpen så att han fick luft. Eddy Larsson drog då ett örngott över huvudet på Bobby och fäste det runt halsen på honom. - Den dag då Bobby dog (åtalspunkten 1), som sannolikt var en fredag eller en lördag, hade det varit ett gräl mellan henne och Eddy Larsson och hon hade - på Eddy Larssons order - gått upp i sovrummet. De hade båda druckit en hel del

under dagen och hon var berusad. Efter en stund kallade Eddy Larsson på henne. När hon kom ned i köket, såg hon att Bobby satt vid köksbordet med mat på en tallrik framför sig. Hon vill minnas att det var ravioli. Dagen därpå fick hon veta att det också hade varit kattmat i raviolin. Eddy Larsson stod intill Bobby och tryckte ned pojkens ansikte i maten. På något sätt kom Bobby därefter att hamna utomhus. Hon vill minnas att det var så att Eddy Larsson knuffade pojken framför sig ut ur huset. Bobby hade kläder på sig och hon tror att det var en pyjamas. Eddy Larsson bestämde att Bobby skulle kläs av. Det var antagligen som en bestraffning för något som Bobby hade gjort. Eddy Larsson sa till henne att hjälpa till med att klä av Bobby. Hon tog av pojken byxorna och Eddy Larsson tog av honom resten av kläderna. Bobby blev nedlagd på marken, varefter Eddy Larsson skottade snö över honom med en snöskyffel. Efter en stund sa Bobby att han behövde kissa. Han fick då resa sig upp och gå fram till en buske för att kissa. Bobby kissade emellertid inte. Eddy Larsson frågade honom varför han hade ljugit. Han frågade upprepade gånger "varför ljuger du". Bobby svarade bara med samma ord som Eddy Larsson hade använt, vilket gjorde Eddy Larsson irriterad. Eddy Larsson gav Bobby flera knuffar mot magen och till slut föll Bobby omkull på marken. Eddy Larsson fortsatte att beskylla Bobby för att ha ljugit och sa till henne att hjälpa till att hålla fast Bobby. Hon satte sig grensle över Bobbys ben. Det var dock "luft emellan" henne och Bobby. Eddy Larsson satte en fot på Bobbys bröstorg och höll kvar den där under en tid av omkring en minut. Hon minns att Eddy Larsson hade svarta kängor på sig. Hon sa till Eddy Larsson att låta Bobby komma in i huset men Eddy Larsson tyckte att han kunde vara kvar ute en stund till och att han inte skulle ta någon skada av det. Han sa att hon själv skulle bli bestraffad om hon släppte in Bobby. Det var i det sammanhanget någon diskussion mellan henne och Eddy Larsson om hur länge man kunde vara utomhus naken utan att få skador och de diskuterade också vilka delar av kroppen som först skadades av kyla. Hon minns att hon sa att det som först slutade att fungera i kyla var händer och fötter och att Eddy Larsson sa att hjärta och hjärna var det som sist slutade att fungera. Till slut tillät Eddy Larsson att Bobby fick komma in. Hon tror att pojken då hade varit utomhus under en tid av 15 – 30

minuter (anmärkning: Då Niina Äikiä första gången tillfrågades om detta under huvudförhandlingen uppgav hon att Bobby vistades utomhus under "cirka 15 minuter"). Bobby var vid medvetande men de höll honom under var sin arm då han gick in i huset. Han sa inget. Då de hade kommit in, hjälptes de åt att tejpa fast Bobbys armar och ben vid en stol. Hon kände att hon inte hade någon valmöjlighet utan att hon var tvungen att hjälpa till med detta. De satte därefter stolen med Bobby på framför vedspisen i köket. Spisen var tänd och det var varmt i köket. Något senare flyttade de in stolen med Bobby till vardagsrummet och ställde den framför den spis som fanns där. Hon tror att det hade varit en brasa tänd även i den spisen men att brasan var på väg att slockna. De gick därefter tillbaka ut i köket och lämnade Bobby ensam i rummet. Vid något tillfälle gick Eddy Larsson in i rummet. Då han kom tillbaka hade han ett leende på läpparna, vilket hon tolkade så att han "hade gjort något med Bobby". Ytterligare något senare tog Eddy Larsson tejprullen och gick in i rummet. Hon följde efter. Eddy Larsson beordrade henne att böja Bobbys huvud bakåt, vilket hon gjorde. Därefter tejpade Eddy Larsson fast huvudet vid stolsryggen. På order av Eddy Larsson band hon också ett skärp runt magen på Bobby och fäste skärpet bakom stolsryggen. Bobby var då vid medvetande. Han sa inget men han följde henne med blicken. Hon tyckte inte att Bobby var lika kall då som han hade varit då de tog in honom i huset. Hon och Eddy Larsson gick därefter åter ut i köket där de satte sig för att äta. Då hon senare gick in i rummet och kände på Bobby kunde hon konstatera att han fortfarande var kall om händer och fötter. Bobby var naken. Hon bad Eddy Larsson att få sätta på Bobby kläder. Det blev då i stället så att Eddy Larsson klippte loss tejen och hon själv lossade skärpet, varefter de bar upp Bobby till hans rum och lade honom på rygg på sängen. Hon tror att det hade gått omkring 20 minuter från det att Bobby hade kommit in i huset till dess att de bar upp honom till hans rum. Bobby var vid medvetande då de bar upp honom. Han rörde på sig. Då de hade tagit loss honom från stolen hade hon emellertid uppfattat att han var "slapp i kroppen" och hon tror inte att han skulle ha kunnat "gå riktigt". Efter att ha lagt Bobby på sängen gick de ned i köket. Det var nog så att hon gick ned dit något före Eddy Larsson. En stund därefter, kanske 15 – 20

minuter senare, reste sig Eddy Larsson plötsligt och sprang upp till Bobbys rum. Han ropade till henne från rummet och hon gick dit. När hon hade kommit in i rummet, fick hon se Eddy Larsson sitta intill Bobby på ett sådant sätt att hon fick uppfattningen att han gav Bobby konstgjord andning genom mun-mot-munmetoden. Hon kände på Bobby och märkte att han var kall på bröstet. Hon försökte att ge pojken hjärtmassage. Eddy Larsson lämnade rummet. Innan han gjorde det hade han frågat henne om de "skulle ringa" och hon hade svarat "ja" på frågan. Hon övergick därefter till att själv ge Bobby konstgjord andning genom mun-mot-munmetoden. När hon gjorde det, kände hon en smak av spyor från Bobbys mun och även en apelsinsmak. Hon såg att det fanns en bit apelsin i Bobbys mun och tog bort den. Till slut insåg hon att det inte fanns något att göra. Hon gick ned i köket, där Eddy Larsson redan fanns. Hon grät. Hon frågade Eddy Larsson om han hade ringt någon. Eddy Larsson svarade att han inte hade gjort det på grund av Bobbys skador. "Som han såg ut", som Eddy Larsson uttryckte det. Bobby hade en hel del blåmärken på kroppen, minst 10 stycken, skador på ena knäet, ett svullet öga och skador på penis, som bestod i svullnad och i att förhuden hängde ned. Svullnaden vid ögat hade sannolikt uppkommit genom slag eller genom att Bobby hade varit tejpad över ansiktet. Pojken hade också sår på armarna som han hade fått efter att ha bränt sig då han vid ett tillfälle skulle värma sig vid spisen. Därutöver hade han en bula i huvudet. Hur den hade uppkommit vet hon inte. Hon är säker på att Bobby inte hade trillat i trappan. Hon insåg att hon och Eddy Larsson kunde råka illa ut om de ringde till någon. Hon var chockad. För att lugna ned sig tog hon en whisky. Efter en stund gick de och lade sig. Hon kunde somna ganska snart. -- Anledningen till att hon hjälpte till med att klä av Bobby då pojken hade förts ut ur huset och att hon vidtog de andra åtgärderna som hon har beskrivit var att Eddy Larsson krävde detta av henne. Han sa att han skulle straffa henne om hon inte hjälpte till och hon räknade med att det fanns risk för att hon skulle bli piskad. Hon trodde inte någon gång att det var risk för Bobbys liv. Då de hade lagt pojken på sängen och därefter gått ned i köket, trodde hon att Bobby sov. -- (Åtalspunkterna 2 - 3). På kvällen den dagen då Bobby dog var det ingen diskussion mellan dem om

vad de skulle göra med Bobbys döda kropp. På morgonen dagen därpå tog Eddy Larsson upp frågan och de bestämde att de till att börja med skulle lägga kroppen i en säck. Eddy Larsson ville att hon skulle hjälpa till men hon kände att hon inte skulle klara av det, varför Eddy Larsson själv gick upp till Bobbys rum. Han gick upp och ned några gånger. Därefter sa han att han själv inte orkade bära kroppen och att hon fick hjälpa honom. Hon kände sig tvingad till det och hon och Eddy Larsson bar gemensamt ned Bobbys kropp. De lade den på en pulka och körde kroppen på pulkan till ladugården där de lade kroppen på golvet. Då de hade kommit utomhus såg hon att det var blodspår på tre ställen i snön. Hon visste inte var det kom i från men tog en kniv och hackade bort blodet så att det inte skulle synas om det kom någon till gården. Det är riktigt att hon i det sammanhanget sa att hon "hoppades att det skulle göra ont i hans blodådror", varmed hon syftade på Bobbys blodådror, eller något liknande. Hon kan inte förklara varför hon fällde detta yttrande. Hon minns att det också låg någon spya på marken utanför huset. Eddy Larsson och hon diskuterade vad de skulle göra med kroppen. Det kom upp olika förslag, bl a att de skulle lägga kroppen i någon byggnad på gården, bränna upp byggnaden och sedan säga att det antagligen var Bobby som hade orsakat branden genom att leka med tändstickor. Hon var själv aktiv med sådana förslag. Till slut bestämde de sig emellertid för att sänka kroppen i en sjö. Efter någon dag gav de sig i väg i bil med Bobbys kropp. De körde runt på olika håll i trakten av Norrköping men hittade ingen lämplig sjö, varför de återvände till Skogslund och på nytt placerade kroppen i ladugården. Ytterligare någon dag senare bestämde de sig för att sänka kroppen i Lovsjön. De åkte dit med motorsåg och gjorde ett hål i isen, varefter de återvände till Skogslund och hämtade kroppen och tyngder som skulle användas i sammanhanget. De körde därefter till Lovsjön och sänkte kroppen. Under färden dit hoppades hon att de skulle bli stoppade av polis och att man skulle upptäcka vad de var i färd med att göra. Hon vågade dock inte själv ta kontakt med någon myndighet. Ute på Lovsjöns is tvingade Eddy Larsson henne att hjälpa till genom att hålla utkik. Han sa att hon skulle bestraffas om hon inte gjorde det. Han var förbannad och irriterad på henne och smällde till henne i

ansiktet. – Det var vid denna tid en del kontakter på gång med skolan och det hade också planerats ett läkarbesök för Bobby. I anledning av detta föreslog Eddy Larsson att de skulle låta Bobby "försvinna". Eddy Larsson drog upp planerna för hur detta skulle gå till. De skulle iscensätta en resa till Stenungsund i avsikt att hämta tillhörigheter som hon hade där och sedan skulle Bobby "försvinna" i samband med något uppehåll i resan. Upphållet borde göras på något köpcentrum mellan Göteborg och Stenungsund där det fanns mycket folk. Det blev så att de valde Bäckebo's köpcentrum. De gick in i affärslokalerna och uppehöll sig där i 15 – 20 minuter, varefter de – på Eddy Larssons initiativ – gick till informationsdisken och anmälde att Bobby hade försvunnit. Det tillkallades polis. Det var huvudsakligen Eddy Larsson som upprätthöll kontakten med polisen. Själv lämnade hon bara några uppgifter om Bobby som skulle kunna underlätta eftersökningen av honom. De var i Göteborgstrakten i två dygn men åkte hem till Skogslund för att sova och se till djuren. – (Åtalspunkten 7). Hon har – som hon tidigare har sagt - försökt att skydda Bobby genom att se till att det våld som Eddy Larsson har använt mot pojken inte har blivit så kraftigt. Under den första tiden som hon och Bobby bodde i Skogslund hade hon kanske haft möjlighet att ge sig av och ta med sig Bobby. Sedan Eddy Larsson slutade arbeta fanns det ingen sådan möjlighet för henne även om hon flera gånger övervägde att ge sig av. Eddy Larsson var då ständigt i hennes omedelbara närhet. Den enda gång han var hemifrån var i samband med något läkarbesök och något besök på apoteket som han gjorde i januari 2006 då han hade blivit sjuk i influensa. Hon vågade emellertid inte heller då ge sig av. Hon var rädd för vad Eddy Larsson skulle företa sig mot henne. Vid flera tillfällen sa Eddy Larsson att han ville döda någon. Även om detta inte framfördes som något uttryckligt hot mot henne, uppfattade hon det indirekt som en hotelse om vad han kunde göra mot henne om hon inte lydde honom. Kvällen innan hon och Eddy Larsson anhölls kastade Eddy Larsson en liten kökskniv mot henne.

Niina Äikiä har därutöver på särskilda frågor lämnat följande upplysningar: Det hände att Bobby i samband med sina utbrott sa "slå mig" eller "döda mig". – Vid

några tillfällen har det hänt att hon utan direkt uppmaning från Eddy Larsson har kört ut Bobby ur huset. Det kan ha varit i anledning av att hon har förstått att Eddy Larsson inte ville ha Bobby där inne. Hon kan också någon gång ha använt något "negativt ord" om Bobby när hon har varit arg eller berusad. Det har hänt att hon har sagt "du ska få för alla dessa jävla tio år" till Bobby. Det var emellertid Eddy Larsson som först uttryckte sig på det sättet och han sa därefter till henne att själv säga så till Bobby. Han hotade med att slå henne om hon inte sa på det sättet. Efter Bobbys död var hon chockad. Det kan nog ha varit så att hon då sa "jävla idiot" om honom. – Hon har vid något tillfälle själv gett Bobby sprit. Det har emellertid varit i små mängder och spriten har varit utblandad med dricka av något slag. Hon har gjort så för att lugna ned pojken. Hon har också vid något tillfälle matat Bobby med kattmat. Det har varit "små matskedar". Bobby satt då fasttejpade i en stol. – Det hände nära nog dagligen att Bobby tejpades fast vid stolar. – Under den tid som Eddy Larsson arbetade, gjorde hon i ordning matlådor till honom. På hans begäran lade hon små lappar med kärleksförklaringar i lådorna. Det hände att dessa hade ett sexuellt innehåll av det slag som Eddy Larsson gillade. Hon gjorde så för att tillfredsställa Eddy Larssons önskemål. – Hon känner till att det i utlåtandet över den rättsmedicinska obduktionen har angetts att Bobby hade en skada i huvudet med underliggande blödning. Hon känner inte till hur denna skada har uppstått. Hon har inte dragit Bobby längs med golvet så att han har slagit huvudet i en tröskel eller handlat på något liknande sätt. – Hon har också fått veta att det enligt de undersökningar som har gjorts av Bobbys döda kropp har visat sig att det fanns spår av Alvedon i kroppen. Hon gav inte Bobby något sådant den dag han dog. – Förhållandet mellan henne och Eddy Larsson förbättrades inte efter det att Bobby hade dött. Det blev i stället så att de inte längre pratade särskilt mycket med varandra. Deras sexliv blev sämre. Eddy Larsson var inte längre intresserad av sex. Däremot trubbades inte hennes sexlust av. – Efter det att hon greps som misstänkt för brott mot Bobby har hon medicinerat med lugnande preparat och insomningstabletter. Till en början var hon rädd för att berätta vad som hade hänt.

Därefter bestämde hon sig för att sanningen skulle komma fram och att hon skulle berätta om allt som förekommit i samband med övergreppen mot Bobby.

Eddy Larsson har inledningsvis uppgett följande: Han har sysslat med anläggningsarbeten inom "mark- och bygg". Under de senaste tre åren har han bott i torpet på Skogslund. Under större delen av den tiden har han levt ensam. Han har tidigare haft mer eller mindre långvariga förbindelser med olika kvinnor. Från ett längre samboförhållande har han två barn som nu är 12 och 10 år gamla. Från ett senare – mera kortvarigt förhållande – har han ett barn som nu är omkring två år gammalt. Det är hans uppfattning att barn har det bäst i "kärnfamiljer". Bland annat på grund av detta har han avstått från att ha kontakt med sina barn. Han är intresserad av SM-sex och har praktiserat detta i vissa av de tidigare förhållandena. – Det är riktigt att hans första kontakt med Niina Äikiä skedde på en telefonkontaktlinje. Det utvecklades en tät, daglig kontakt mellan dem. Redan från det första samtalet kom de att tala om SM-sex och många av de kommande telefonsamtalen handlade om detta. Han berättade för Niina Äikiä vilken typ av fantasier han hade och Niina Äikiä skrev ned en berättelse med utgångspunkt i dessa utan att han närmare hade instruerat henne om vad det skulle stå i berättelsen. Hon läste in berättelsen på en ljudfil som hon hade med sig då hon första gången besökte honom. Någon gång i början av deras samvaro frågade han Niina Äikiä om inte han i sin tur kunde dikta ihop någon historia som skulle tillfredsställa henne. Hon svarade att det i så fall borde vara en historia som handlade om en far som våldtog sina döttrar. I det sammanhanget berättade hon att hon som barn hade blivit sexuellt utnyttjad av sin far och att hon hade blivit slagen av sin mor långt upp i tonåren. – Då han träffade Niina Äikiä i Stenungsund uppfattade han henne som blyg och tystlåten. Det enda som fick henne att le och skratta var när det blev tal om sex. Till en början ville han inte att Niina Äikiä skulle komma på besök hos honom eftersom han hade det så torftigt. Han ändrade sig emellertid. Niina Äikiä besökte honom första gången några veckor efter det att han hade varit hos henne i Stenungsund. Det växte därefter fram en nära relation mellan dem. Det förekom

mycket alkohol i deras samvaro. Denna innehöll också en del SM-sex. Detta var dock på en låg nivå, mest i form av "snuskprat". Niina Äikiä hade tidigare inte praktiserat SM-sex. Hon kom emellertid att visa ett stort intresse för det. Ofta var det hon som tog initiativet till detta genom att t ex säga att hon hade varit olydig och borde straffas. Han företog sig aldrig något mot Niina Äikiä som hon inte själv var införstådd med och gillade. – Niina Äikiä berättade att hon vantrivdes i Stenungsund och att hon hade ett "helvete" med Bobby. Det var bl a mycket svårt att få i väg honom till skolan. Hon beskrev sonen på ett sådant sätt att han fick en bild av "ett monster". Hon sa att han var "knäpp" och att det "inte gick att ha med honom att göra". När Bobby kom på besök till Skogslund blev han därför mycket överraskad. Han hade hämtat Niina Äikiä och Bobby i Jönköping och körde dem i bil till Skogslund. Bobby var "kolugn" och satt stilla i bilen. Vid något tillfälle snyftade han och grät men det gick snart över. – Hans och Bobbys samvaro utvecklades på ett positivt sätt. Han saknade sina egna barn och det var "fruktansvärt roligt" när Bobby flyttade in hos honom. De gjorde vardagliga sysslor tillsammans och det var skoj att ha en liten kille med sig i de sammanhangen. Han förstod att Bobby alltid hade blivit behandlad som en baby och en idiot. För att försöka rätta till det, pratade han med Bobby som med en vuxen person och han tror att Bobby uppskattade det. Bobby var inte intresserad av leksaker. Han ville helst göra "vuxna" saker. Pojken älskade djur. I början var han dock lite rädd för hönsen men det gick över ganska snart. Han försökte på egen hand att ordna med olika fritidssysslor för Bobby. Som han uppfattade det, gick det väldigt bra för Bobby i skolan. – Han reagerade redan från det att han först lärde känna Bobby på att pojken pratade väldigt mycket om sex och sprit. Det var mycket "fula" ord. Vad som också återkom hos Bobby var att han sa "jag vill dö", "döda mig" och "straffa mig" i samband med att det blev bråk mellan pojken och Niina Äikiä. – Han förstod att Bobby saknade en far. Det fanns många positiva sidor hos Niina Äikiä. Hon var en enkel och jordnära person och hon agerade oftast på ett bra sätt gentemot Bobby. Det var dock hans uppfattning att hon saknade egentliga moderskänslor. Hon talade ofta om Bobby som "idioten" eller "fanskapet". Ibland kunde han få uppfattningen

att Niina Äikiä var svartsjuk på Bobby. Förhållandet mellan Niina Äikiä och Bobby var ändå på det hela taget bra så länge Niina Äikiä höll sig nykter. När hon drack blev det emellertid "katastrof". Utvecklingen blev också sådan att Niina Äikiä efter hand kom att dricka mer och mer alkohol. Till en början hade det mest varit över helgerna. Senare blev det alkohol även mitt i veckan. Fram i november – december 2005 drack Niina Äikiä sig kraftigt berusad flera dagar i veckan, ibland på dagtid. Hon tålde alkoholen dåligt, mådde illa och fick svårt för att gå. Hon blev på dåligt humör, vilket gick ut över Bobby. Han accepterade emellertid hennes drickande och tyckte att han inte hade mycket att säga i saken eftersom han själv också drack för mycket. När han blev berusad, slutade det oftast med att han somnade. – Han arbetade fram till den 23 december 2005 och arbetade också några dagar mellan jul och nyår. Efter nyårshelgen hade han inget arbete. Under två veckor i januari var han sjuk och i stort sett sängliggande. Han upplevde att det under den tiden var "ett jävla liv" mellan Niina Äikiä och Bobby. – Bobby blev lite förkyld i december och det var anledningen till att han då fick vara hemma från skolan. Efter helgerna hade han frisknat till. De fortsatte emellertid att hålla honom hemma eftersom han hade en del skador som han hade fått genom att trilla omkull. Det var dock inga skador som var så allvarliga att det krävdes läkarvård. De skador som Bobby hade skulle i och för sig inte ha behövt hindra honom från att gå i skolan. Det såg emellertid illa ut med alla skador. Till skolpersonalen sa de att Bobby var förkyld och hade maginfluensa. – Efter det att Bobby hade dött klarade han inte av att ha sex. Niina Äikiä ville dock fortsätta sexlivet som vanligt.

I fråga om de enskilda åtalspunkterna har Eddy Larsson uppgett följande: Några sådana händelser som nämns under åtalspunkterna 4 a) – b) känner han inte till och han har inte sett några skador hos Bobby som tyder på att pojken skulle ha utsatts för våld av det slag som har beskrivits. Han har således inte sett någon skada på Bobbys penis. Om våldet har ägt rum, är det Niina Äikiä som har utövat det ensam utan hans vetskap. Det är hans uppfattning att stötar från ett elstängsel medför svår smärta och det skulle inte ha varit möjligt för Bobby att utsättas för sådant våld utan

att reagera genom att gråta eller skrika. – Han känner till att Niina Äikiä slog Bobby (åtalspunkten 4 c). Det kunde vara slag med händerna eller slag med olika tillhyggen, bl a tunna vedträn. För egen del har han inte utdelat slag mot pojken, vare sig med händerna eller med något redskap. Det var sannolikt så att Niina Äikiä slog Bobby redan under den tid då de bodde tillsammans i Stenungsund. Vid det allra första telefonsamtalet som han hade med Niina Äikiä hörde han Bobby skrika och svära i bakgrunden. Därefter hörde han Niina Äikiä säga till Bobby att hålla käften, vilket följdes av ett ljud av vilket han förstod att Niina Äikiä slog till Bobby. Niina Äikiä sa därefter i telefonen att Bobby var "så jävlig". Vid ett tillfälle tidigt under hösten 2005 då Bobby hade flyttat till Skogslund kom han att se att Niina Äikiä hade bundit Bobby vid en stol med ett skärp till en morgonrock och att hon var i färd med att slå Bobby med ett annat skärp. Han blev förvånad, närmast chockad, över det han fick se. Han sa till Niina Äikiä att han inte accepterade hennes beteende och att det var bättre att hon och Bobby flyttade tillbaka till Stenungsund om hon inte kunde sluta upp med att misshandla pojken. Han upprepade detta flera gånger i samtal med Niina Äikiä. Det var emellertid inte så lätt för honom att bara kasta ut Niina Äikiä och Bobby. Trots allt som hände älskade han Niina Äikiä. Den enda handgriplighet som han för egen del har företagit mot Bobby är att han vid något tillfälle har tagit Bobby i en arm när han har velat prata med honom. – (Åtalspunkten 4 d). Det hände ofta att Niina Äikiä slängde ut Bobby och att pojken fick vara utomhus. Vid några sådana tillfällen var Bobby naken eller lättklädd. Han var då ute endast under korta stunder. Ibland ville han släppa in pojken men han blev då hindrad av Niina Äikiä som sa att han gott kunde vara ute. Det var vanligt att Niina Äikiä öste snö över Bobby för att lugna ned denne. Vid två tillfällen har han medverkat till att föra ut Bobby ur huset då det har varit snö. Det ena tillfället var den dag som Bobby dog. Det andra tillfället inträffade några veckor tidigare. Det hade varit gräl mellan Niina Äikiä och Bobby, vilket det ofta var. När de hade kommit utomhus blev det ett regelrätt slagsmål mellan Niina Äikiä och Bobby. Bobby hamnade på ryggen i snön och Niina Äikiä böjde sig över honom för att utdela slag. Han vände sig mot Niina Äikiä och grep tag om hennes armar för att

förhindra henne att slå samtidigt som han satte sin fot på Bobbys bröstorg för att lugna ned pojken som också var aggressiv. Han handlade alltså på detta sätt för att skilja Niina Äikiä och Bobby åt och förhindra ytterligare våld. Det hände 3 – 5 gånger att Niina Äikiä satte fast Bobby vid någon stol. Själv har han aldrig gjort det. Hans handlande har i allt varit inriktat på att försöka förhindra att det uppstod bråk mellan Niina Äikiä och Bobby. – En gång när han kom ned i köket efter att ha varit i sovrummet såg han Niina Äikiä droppa stearin på Bobby (åtalspunkten 4 e). Bobby satt bunden vid en stol intill köksspisens. Niina Äikiä använde sig av ett vanligt ljus. Hon droppade stearinet på Bobby axlar. Han fick inte uppfattningen att Niina Äikiä var ”förbannad” när hon gjorde det. Hon smålog. Av hennes ansiktsuttryck att döma fick hon sexuell njutning av det som hon företog sig. Bobby varken grät eller skrek och han reagerade inte heller på något annat sätt inför det som han utsattes för. Han frågade Niina Äikiä ”vad fan hon höll på med” men fick inget svar. – Han har själv inte deltagit i någon sådan handling som beskrivs under åtalspunkten 5. Om den överhuvudtaget har inträffat måste det ha varit på dagtid som Niina Äikiä har företagit den. Om Bobby skulle ha legat en natt på det sätt som beskrivs, skulle han ha blivit varse vad som hände. Han har inte varit borta från Skogslund någon natt under den tid som Niina Äikiä och Bobby bodde där. Niina Äikiä har berättat för honom att hon smetade in Bobby med avföring vid något tillfälle då de bodde i Stenungsund. – Några sådana gärningar som beskrivs under åtalspunkterna 6 a) – c) har han inte begått. Det hände någon gång att Bobby fick ”låtsasdrinkar” som bestod av ytterst lite alkohol utblandat med läsk. Någon kökstratt fanns inte i hemmet på Skogslund. Han har inget minne av att Bobby någon gång kissade på sig. Det har hänt att Niina Äikiä har satt tejp på Bobby. Vid ett sådant tillfälle hade hon satt tejp över munnen på honom. Han lossade tejp. – Den dag då Bobby dog (åtalspunkten 1) började som en helt vanlig dag. Vid 17 – 18 – tiden höll han på med att elda i spisen i köket medan Niina Äikiä och Bobby var i vardagsrummet. Han tror säkert att det hade varit någon alkohol under dagen men knappast i några större mängder. Han hörde att det var ”ett herrans liv” mellan Niina Äikiä och Bobby. De skrek och svor åt varandra, vilket i och för sig inte var

något ovanligt. De var som två barnungar. Plötsligt lät emellertid Niina Äikiä riktigt förbannad och desperat. Han hörde henne skrika "du ska ut din jävel" och "du ska få för alla dessa jävla år". Då han tittade in mot vardagsrummet fick han se att Niina Äikiä släpade i väg Bobby i vristerna. Liknande händelser hade inträffat tidigare och Bobby hade då slagit huvudet mot en tröskel och därefter mot betonggolvet. För att förhindra att det skulle bli på samma sätt den här gången, tog han om Bobbys handleder och hjälpte Niina Äikiä att bära ut pojken. Bobby var naken eller hade möjligen kalsonger på sig. De släppte gemensamt ned honom på marken. Niina Äikiä fortsatte att skrika åt Bobby och upprepade att han skulle "få för alla dessa jävla år". Hon var "svart i ögonen". Hon började slänga snö på Bobby och skrek åt honom att hjälpa till med det. Han visste av erfarenhet att det var svårt att hejda Niina Äikiä i sådana situationer. Om man försökte det, blev hon bara mera aggressiv. För att få det hela avklarat så fort som möjligt, tog han lite snö med händerna och kastade på Bobby. Det var 4 – 6 "nävar". Niina Äikiä kastade ungefär lika mycket snö på Bobby. Både Niina Äikiä och Bobby "fäktade med armarna". Det var ingen som satt på Bobby och han hade inte sin fot på dennes kropp. Bobby sprang in i huset. Pojken hade då varit utomhus i 1 – 2 minuter. Han försökte lugna Niina Äikiä och hon sa till honom att hon inte kunde hjälpa att hon blev så förbannad. De gick därefter också in i huset. Då de hade kommit in, såg de Bobby stå framför spisen och värma sig. Bobby var då fortfarande avklädd. Senare tog han på sig sin pyjamas. Niina Äikiä satte sig vid köksbordet och blev sittande där utan att säga något. För egen del försökte han tala lugnande med Bobby och skämta lite med pojken. Niina Äikiä och han skulle äta senare. Han gjorde i ordning mat åt Bobby och gav denne. Han tror att det var något färdiglagat. Han gjorde också en sallad åt Bobby och gav honom en apelsin. Bobby kunde själv inte skala apelsiner så det måste ha varit antingen han själv eller Niina Äikiä som skalade den. Bobby åt sin mat, tackade för den och gick upp till sitt rum för att lägga sig. Det var sista gången han såg Bobby i livet. Han tror att klockan var omkring 18 då Bobby gick upp till sitt rum. Därefter satte han och Niina Äikiä sig i köket och åt och drack. Han uträttade sedan en del sysslor med djuren och annat som han brukade göra om

kvällarna. Han var klar med detta vid 22-tiden. Någon timme därefter gick han själv upp på övervåningen för att lägga sig. Sin vana trogen öppnade han dörren till Bobbys rum och sa god natt. Även när Bobby sov brukade det bli någon reaktion från denne när han tittade in i rummet på detta sätt. Den här kvällen låg Bobby emellertid helt stilla och det blev ingen reaktion från pojken. Han gick därför fram till sängen och sa god natt en gång till. Då det fortfarande inte blev någon reaktion från Bobby lade han handen på dennes panna och fann då att pojken kändes iskall. Bobby låg på rygg med armarna prydligt ut efter sidorna på kroppen. Han förstod att Bobby var livlös och ropade omedelbart åt Niina Äikiä att komma. Därefter satte han i gång med konstgjord andning enligt mun-mot-munmetoden. Det gick emellertid inte att få in luft i luftvägarna utan det blev bara ett gurglande ljud som resultat av hans ansträngningar. Han förstod då att det fanns något i vägen som hindrade luften att komma in, varför han vände på Bobby, tog ett grepp om hans mage och skakade honom några gånger. Därefter försökte han på nytt att blåsa in luft i luftvägarna. Denna gång gick det något bättre men han upplevde att det fortfarande fanns ett motstånd. Medan han höll på med detta, kom Niina Äikiä in i rummet. Han sa att Bobby var iskall. Det blev ingen reaktion på detta från Niina Äikiä. Det verkade precis som att hon kände till vad som hade hänt. Niina Äikiä och han skiftades om med att ge konstgjord andning och göra hjärtmassage. Bobby var emellertid hård och kall och han förstod hur illa ställt det var. Niina Äikiä sa gång på gång ”va fan ska vi göra”. Han frågade om de skulle ringa någonstans och i så fall till vem. Han kommer emellertid ihåg att han samtidigt också sa ”herregud, de tror att vi har slagit ihjäl Bobby”. Bobby hade nämligen en hel del synliga skador och ”såg hemsk ut”. Det var blåmärken på armar och ben, skador på knäna, brännsår på armarna och blåmärken runt ögonen som hade uppkommit i samband med att pojken hade fallit i trappan några veckor tidigare. Som han minns det, hade fallet i trappan varit redan före jul. Det hände ofta att Bobby föll omkull och slog sig. Efter en stund gick han ned i köket medan Niina Äikiä blev kvar i Bobbys rum. Han tog fram mobiltelefonen men kände att han inte skulle klara av att prata i telefon och bestämde sig för vänta med att ringa till dess Niina Äikiä kom ned i

köket. Han var helt förtvivlad. Några minuter senare kom Niina Äikiä ned i köket. Hon gick snabbt ned för trappan. När hon hade kommit in i köket svor hon och spottade. Hon sa med hög röst "fy fan, jag har hans jävla spyor i hela käften, ska jag behöva ha det". Hon sköljde munnen och fortsatte att svära över Bobby och prata om hans "jävla spyor". För egen del var han ledsen och grät. Niina Äikiä sa då till honom "det är väl för fan inget att tjuta över". Hon hällde upp sprit och ville att de skulle skåla för att "fanskapet" var borta. Hon var uppspelt och upprymd, glad och nöjd, och fortsatte att dricka och svära över Bobby. Gång på gång frågade han om de inte borde ringa till någon men Niina Äikiä sa bara att Bobby var död och att det inte var något att ringa om. Det fortsatte på samma sätt en bra stund. Niina Äikiä drack och skålade och fortsatte att säga att hon var glad. Han förstod att han inte skulle klara av situationen på egen hand. Han frågade Niina Äikiä om de kunde ringa jourhavande präst. På detta svarade Niina Äikiä att det inte var en bra idé eftersom Svenska Kyrkan gillade svartskallar. Hon sa att det var bättre att de ringde Jehovas Vittnen eftersom de inte tyckte om svartskallar. Han insåg att det inte gick att prata på ett riktigt sätt med Niina Äikiä och kände att han inte orkade längre, varför han själv också satte igång att dricka. Både han och Niina Äikiä "hällde" därefter i sig sprit under natten och gick och lade sig först när det ljusnade. Under hela natten var Niina Äikiä glad och uppspelt över att Bobby var borta. Han hade fortfarande tankar på att ringa polis eller ambulans men insåg att det var otänkbart eftersom det då skulle framkomma hur uppspelt Niina Äikiä var vid tanken på att Bobby var död. Innan de gick och la sig, var de ute ur huset en stund. De såg då att det fanns spyor och blod på marken där ute. När Niina Äikiä såg det sa hon "du ska se att fanskapet har varit ute i natt". Hon hackade bort blodet i snön. Medan hon gjorde det sa hon "jag hoppas att det gör ont i hans jävla blodådror". – Den teori som han har om orsaken till Bobbys död är att pojken har fått något i halsen, troligen en aprelsinbit. - (Åtalspunkterna 2 – 3). Niina Äikiä och han gjorde inget särskilt den första dagen efter att Bobby hade dött. Det gick inte att prata med Niina Äikiä om det som hade hänt. Hon sa bara att det var bra. Dagen gick därför utan att myndigheterna kontaktades. Det blev därefter bara svårare och svårare att kontakta

myndigheter. Han fick uppfattningen att Niina Äikiä inte insåg allvaret i det som hade hänt. När han pratade med henne om vad de skulle göra sa hon bara att de ju kunde lägga Bobby i något hus och elda upp det. Så småningom kom tanken upp att låta Bobby "försvinna". Dagen efter dödsfallet rullade han in Bobbys döda kropp i ett täcke och en madrass och stoppade den därefter i plastsäckar. Han fick hjälp av Niina Äikiä med att bära ned kroppen från rummet och lägga den på höskullen. Den låg där i flera dagar. De kom därefter på tanken att lägga kroppen i en sjö. Niina Äikiä såg inga problem i detta. Det enda hon egentligen bekymrade sig över var hur Bobbys mormor skulle reagera när hon fick veta att Bobby hade "försvunnit". De körde runt och letade efter en lämplig sjö att sänka kroppen i. Niina Äikiä verkade ta det som en rolig utflykt och gjorde kaffe och smörgåsar som de hade med sig på färden. Själv mådde han så dåligt att han nätt och jämnt klarade av att köra bilen. Han hoppades att de skulle bli stoppade i någon trafikkontroll och att man då skulle upptäcka Bobbys döda kropp. Det blev av olika anledningar Lovsjön som de valde som den sjö, i vilken de skulle sänka kroppen. De gjorde först hål i isen med motorsåg och isborr och åkte därefter tillbaka till Skogslund och hämtade kroppen. När de hade kommit tillbaka ut på isen hjälptes de åt med att lägga spett och kedjor och andra föremål i "paketet" innan detta sänktes. Under detta arbete "svor och levde" Niina Äikiä över Bobby och sa dumma saker som att det var skönt att han var borta och att han inte längre kunde ställa till något jävelskap. Han gav henne ett slag för att tysta ned henne. – De bestämde gemensamt att de skulle låta Bobby "försvinna" på en stor parkeringsplats. Det var Niina Äikiä som kände till det köpcenter där de förverkligade planerna.

Det har förebringats en omfattande skriftlig och muntlig utredning i målet. Den skriftliga utredningen – utöver utlåtandena över den rättsmedicinska obduktionen vilka har fogats till domen som bilagorna nr 3 – 4 – redovisas i relevanta delar i anslutning till tingsrättens bedömning.

Förhör har hållits med de personer som åklagaren har angett i stämningsansökningen. Ulf Danielsson har hörts som sakkunnig och övriga personer har hörts som vittnen.

På begäran av Eddy Larsson har det hållits vittnesförhör med hans hyresvärd Bengt Johansson samt med Anette Lyck och Carolina Tholander.

På begäran av Niina Äikiä har sakkunnigförhör hållits med professorn i psykologi Sven Å Christiansson samt vittnesförhör med Inger Uneback, vilken har varit stödperson åt Niina Äikiä och Bobby, polismannen Peter Larsson, vilken deltagit i eftersökningen av Bobby efter det att denne anmälts försvunnen, samt med Pia Wikvist.

Anette Lyck, Carolina Tholander och Pia Wikvist är kvinnor som Eddy Larsson har haft kortare eller längre förhållanden med. Anette Lyck och Carolina Tholander har bedömts vara på sådant sätt närstående till Eddy Larsson att de har hörts utan att ha avlagt ed.

Sven Å Christianssons utsaga redovisas i anslutning till tingsrättens bedömning. Övriga utsagor redovisas i det följande.

De hörda personerna har uppgett följande.

Ulf Danielsson: Han är teknologie doktor och har en civilingenjörsexamen i teknisk fysik. Han arbetar på Försvarets Forskningsinstitut som specialist inom termofysik och termofysiologi med speciell inriktning på människans värmebalans. På åklagarens uppdrag har han genomfört en undersökning utifrån givna grundförutsättningar av vilken kroppstemperatur ett barn av Bobby Äikiäs kroppsstorlek kan ha haft efter att ha exponerats för kyla under 15 respektive 90 minuter. Vid forskning om nedkylning fokuserar man på att mäta en kropps

kärntemperatur, d v s temperaturen i huvud och bål, vilken beräknas genom att från individens värmeproduktion dra dess värmeförlust. Värmeproduktionen är ett mått på individens metabolism och värmeförlusten styrs framförallt av beklädnad, temperatur, luftfuktighet och vindförhållanden. Med utgångspunkter också i kroppens storlek och förlustyta kan sedan en kärntemperatur räknas fram under viss tid. De beräkningar han gjorde i undersökningen utfördes i ett egenutvecklat dataprogram i vilket han matade in individdata, omgivningsfaktorer och beklädnadsfaktorer.- Grundförutsättningarna i det aktuella fallet var ett 10-årigt barn med en vikt och längd av 37 kg respektive 150 cm som under viss tid exponerats för kyla. Barnet hade varit naket och inte kunnat söka skydd inomhus. Köldexponeringen skedde i mitten av januari 2006, cirka kl 18. Enligt klimatdata från SMHI var, under timmarna kring kl 18, 13-17 januari 2006, lufttemperaturen i genomsnitt cirka - 5 grader. Den relativa luftfuktigheten var cirka 92 procent och lufthastigheten i genomsnitt var 1,7 meter per sekund. Barnets hud kan ha varit fuktig av snö. - För att kompensera för värmeförlust vid nedkylning använder sig människokroppen av huttring, d v s ofrivilliga muskelskakningar som producerar värme. Effekten av huttringar går att mäta och teorier tyder på att barn kan uppnå en maximal värmeeffekt genom huttring om cirka 180 watt i den mest intensiva perioden av huttring. Det är dock möjligt att barns maximala värmeeffekt vid huttring i stället är endast 120 watt. Huttringen kan inte kompensera för långvarig nedkylning och avtar i styrka ju mer nedkyld en kropp blir. - Nedkylningen av en kropp går snabbare om den utsätts för vind och om kroppen utsätts för vatten går den ännu snabbare. Försök har genomförts med fuktig hud och det har då konstaterats att nedkylningen går dubbelt så fort jämfört med om huden varit torr. Försök har även gjorts med att spreja vätska på huden som sedan fått avdunsta under nedkylning. Kärntemperaturen har vid dessa försök sjunkit med uppskattningsvis ytterligare en grad jämfört med om huden varit torr. Något försök med snö mot hud har, såvitt han vet, inte genomförts men det är känt att vuxna lavinooffer som begravs i snö upplever en snabb nedkylning, jämförbar med effekten från vind på en våt hudyta. Någon jämförelse mellan lavinooffer och personer som

har varit nakna under nedkylningen låter sig dock inte göras. Lavinoffer har regelmässigt kläder på sig. - Ett särskilt problem med uppvärmning efter nedkylning är ett fenomen som kallas för "after drop". Det innebär att kärntemperaturen i en kropp kan fortsätta att sjunka med upp till två grader trots att kroppen inte längre är utsatt för nedkylning. After drop kan fortgå i upp till 15 till 20 minuter efter det att nedkylningen av kroppen upphört. Orsaken till fenomenet är att en kropp när den utsätts för kyla försvarar sig genom att låta kroppens extremiteter sjunka mer i temperatur än de centrala delarna av kroppen, särskilt hjärna, hjärta och lungor. Detta kontrolleras genom att blodtillförseln till främst armar och ben stryps åt. När nedkylningen avbryts och kroppen utsätts för värme sker det en utjämning av temperaturen i kroppens olika delar, vilket då leder till att kärntemperaturen sjunker. Effekten av after-drop påverkas inte av det sätt på vilket en kropp har kylts ned. - De tabeller han utformat i undersökningen bygger på antagandena att Bobby Äikiä efter 15 respektive 90 minuter utomhus i snön utvecklade antingen 120 eller 180 watts värmeeffekt genom huttring. Utifrån dessa antaganden kan i tabellerna avläsas att Bobby Äikiä efter 15 minuter med en värmeeffekt om 120 watt kan ha haft en kärntemperatur om 36,6 grader alternativt 36,8 grader vid en värmeeffekt om 180 watt. Någon hänsyn i tabellerna har inte tagits till effekten av after drop och man kan utgå ifrån att temperaturen i resten av kroppen varit betydligt lägre än den beräknade kärntemperaturen. Efter 90 minuter kan Bobby Äikiä ha haft en kärntemperatur om 31,6 grader vid 120 watts värmeproduktion respektive 33,9 grader vid 180 watts värmeproduktion. Utetemperaturen han använt i sina beräkningar var - 5 grader, ett medelvärde av den uppmätta utetemperaturen under den aktuella tiden. Han angav vindstyrkan i beräkningarna till en meter per sekund, vilket motsvarade den genomsnittliga vindhastigheten vid marknivå. Oberoende av utvecklad värmeeffekt skulle Bobby Äikiä efter 15 minuter i angivna förhållanden inte ha haft problem att gå och finmotoriken i t ex händer skulle med all sannolikhet inte vara påverkad om inte händerna varit exempelvis begrävda i snö under hela vistelsen utomhus. Han har även gjort beräkningar då han använt sig av en utetemperatur av 0 grader, i övrigt lika förhållanden. Kärntemperaturen sjönk då

något mindre. - Under de första 15 till 30 minuterna av nedkylning påverkas inte en kropps kärntemperatur mer än nämnvärt. Kroppen ser under den tiden till att de centrala delarna hålls varma och låter därmed temperaturen i extremiteterna falla i takt med nedkylningen. Förutsättningarna för den after drop-effekt som inträder vid uppvärmning byggs således upp under den tiden. Om huden är våt kan den tidsperiod vid vilken nedkylning av extremiteterna till förmån för kroppens kärna sker förkortas. Den tidsperioden kan dock inte vara kortare än 15 minuter. Om nedkylningen pågår längre än 15 till 30 minuter faller kärntemperaturen konstant. När kärntemperaturen i en vuxen kropp faller påverkas kroppens funktioner. Vid en temperatur av 35 grader börjar motoriken påverkas, varvid koordination och balans försämras. Vid 34 grader inträder ofta apati, rörelserna blir fumliga och motoriken blir dålig. Vid 34 grader ner till 28 grader är kroppen inte längre funktionell, varken fysiskt eller psykiskt. Vid 26 till 28 grader blir kroppen känslig för spontant hjärtflimmer och faller temperaturen ytterligare dör personen på grund av hjärtproblem. De beskrivna problemen vid fallande kroppstemperatur orsakas av nervproblem och har konstaterats vid undersökning av vuxna kroppar. Om temperaturangivelserna och därvid angivna effekter är direkt överförbara på barnkroppar kan han inte svara på. - Varje åtgärd som vidtas för att minska ytan som exponeras för kyla gör att nedkylningen minskar. Om kroppen görs så liten som möjligt genom att personen kryper ihop kan nedkylningen minskas påtagligt. Vidare minskas vindens påverkan på nedkylningen om kroppen befinner sig i lä. Om en kropp förflyttas avger den samtidigt värme vilket motverkar nedkylning. Förflyttning innebär dock en ökad exponering och därmed värmeförlust vilket gör att nedkylningen i princip är konstant. - Slutsatsen av hans beräkningar tyder på att 15 minuters exponering under angivna förhållanden påverkat kroppens kärntemperatur obetydligt men att längre exponering kan ha lett till en markant sänkning. Beräkningarna innehåller ett antal osäkra faktorer vilka kan ha påverkat kärntemperaturen i såväl höjande som sänkande riktning.

Fredrik Bäckström: Tillsammans med rättsläkaren Calle Winskog har han utfört den rättsmedicinska obduktionen. Kroppen var i ganska gott skick trots att det hade förflutit viss tid efter dödsfallet. Det fanns en hel del skador på kroppen som bedömdes ha uppkommit efter dödsfallet. Det var hudavlossningar och missfärgningar (likfläckar). De skador som med säkerhet bedömdes ha uppkommit före dödsfallet var

- missfärgningar på överarmarna, som hade ett utseende som talade för att de hade uppkommit av trubbigt våld såsom slag eller grepp under en tidsrymd av 1 – 4 dygn före döden (skadorna nr 25 och 34 i utlåtandet),
- en bandformad missfärgning på bukens nedre del (skada nr 49), vilken hade ett utseende som talade för att den hade uppkommit genom tryck från ett bandformat föremål, bredare än ett snöre, 1 – 4 dygn före döden,
- missfärgningar och överhudsavskrapningar på framsidan av högra låret (skadorna nr 51 – 52) och på det högra underbenet (skada nr 54), missfärgningar och överhudsavskrapningar på framsidan av vänstra låret (skadorna nr 57 - 58), missfärgningar och överhudsavskrapningar på framsidan av vänster underben (skadorna nr 62 – 63), och hudavskrapningar på vänster fot (skadorna nr 64 – 65), vilka samtliga skador bedömdes ha uppkommit av slag eller stötar med ett trubbigt, kantat föremål såsom t ex ett vedträ,
- en mörklila missfärgning av penis över förhuden, vilken var svullen och utdragen och hängde ned omkring 2 centimeter från ollonets nedre spets (skada nr 67),
- en lätt blodinsprängning i fettvävnaden i huvudsvålen bak i nacken (skada nr 68), och en blödning under den hårda hjärnhinnan (skada nr 70), vilka båda skador har ett utseende som talar för att de har uppkommit av trubbigt yttre våld såsom slag eller stöt.

Fredrik Bäckström har vidare uppgett följande: Det fanns inga tecken på skador runt ögonen. – Vid knäna fanns det hudavlossningar som bedömdes ha uppkommit efter

döden. Det fanns inget som talade för att Bobby i livet skulle ha haft skador vid knäna även om han vill hålla öppet att så skulle ha kunnat vara fallet inom ett mycket begränsat område vid det ena knäet. – Skadan under nr 35 som har noterats som en hudavlossning kan ha varit en brännskada. – Det fanns inget tecken på att skadan på penis hade sin grund i en inflammation eller annat sjukdomstillstånd och det var inte heller någon slitskada. Det är fullt rimligt att tänka sig att skadan har uppkommit genom att ett dammsugarrör har satts mot könsorganet då dammsugaren har varit påslagen. Han kan inte uttala sig om åldern på skadan. – I magsäck och tunntarmar fanns det rikligt med fruktrester från apelsin. – Det fanns inga främmande kroppar i luftstrupen och inget som täppte till luftvägarna men han kan naturligtvis inte utesluta att det tidigare hade funnits något föremål där som hade avlägsnats före obduktionen. – Blödningen under den hårda hjärnhinnan var så måttlig att den inte skulle ha kunnat orsaka döden eller ens en sänkt grad av medvetande. Inte heller någon annan av de skador som han har redogjort för skulle ha kunnat leda till sådana följder. – Vid undersökning av lungorna framkom det att det fanns förtätningar på båda sidor. Mikroskopisk undersökning av lungorna utvisade att det i flera av de små luftvägarna fanns rikligt med vätska och små bitar av brungult material. Lungblåsorna var ställvis vidgade och brustna med klubbliknande uppdrivningar som vid akut emfysem. Aspiration, d v s inandning av maginnehåll, framstod därmed som dödsorsaken utan konkurrens och det blev också aspiration som kom att anges som dödsorsak i utlåtandet. Den som aspirerar drar ned maginnehåll i lungorna under medvetandesänkning och klarar inte av att hosta eller harkla för att få bort uppstötningarna. ”Nyckelordet” i sammanhanget är medvetandesänkning. Oftast sker aspiration i samband med intag av droger men även vissa sjukdomar kan ha betydelse i sammanhanget och även t ex grava handikapp med nedsatt muskelfunktion. Även syrebrist kan leda fram till medvetandesänkning. Den som drabbas av ett epileptiskt anfall kan komma att aspirera. Vid en obduktion går det inte att konstatera om den döde har haft ett sådant anfall. Faller kroppstemperaturen tillräckligt mycket inträder också en medvetandesänkning. Om den som har varit nedkyld blir uppvärmd för tidigt, kan

det bli en fördröjd kroppstemperatursänkning. En medvetandesänkning inträder i vart fall om kroppstemperaturen går ned till 34 grader. Det är möjligt att så sker redan vid en sänkning av temperaturen till 35 grader. Om en i övrigt fullt frisk person skulle aspirera i sådan omfattning att han avled skulle det framstå som en sällsynt företeelse och det skulle förbrylla läkarna betydligt. Han har inte sett någon uppgift om ett sådant fall.

Yvonne Bokor: Hon har jobbat som speciallärare sedan 1987 och på Handskerydsskolan med låg- och mellanstadieelever sedan 1996. I september 2005 fick hon reda på att en ny pojke skulle börja i hennes klass, Bobby. Bobby började i skolan den 3 oktober men var redan den 21 september på besök tillsammans med Niina Äikiä och Eddy Larsson. Hon hade fått information från Bobbys tidigare skola i Stenungssund om att Bobby led av Fragil X, ADHD och en utvecklingsstörning. Vid besöket ville Bobby inledningsvis inte komma in i skolbyggnaden men sedan Niina Äikiä pratat med honom gick det bra. Den första veckan hade Bobby inskolning, vilken Niina Äikiä deltog i. Bobby var mentalt som en pojke i fyra- till sexårsåldern. Han kunde skriva sitt namn hjälpligt och gjorde sig förstådd i talet utan att för den skull använda hela meningar. Koncentrationssvårigheterna för Bobby var tydliga men han var inte hyperaktiv och behövde inte inta någon medicin. Bobby behövde struktur i sin skolgång varför skolan upprättade ett detaljerat schema för honom att följa. Bobby var alltid "hel och ren" i skolan och var inte borta från skolan någon gång under hela hösten. Bobby hade idrottsundervisning två dagar i veckan och badade med de andra eleverna en gång i veckan. Vid ett badtillfälle såg hon att Bobby hade ett plåster på ena armen från en vaccinationsspruta men har i övrigt inte sett någon skada på Bobbys kropp. Hon har inte heller hört från andra i personalen att det skulle ha förekommit några skador på Bobbys kropp. Bobby gjorde stora sociala framsteg under sin tid i skolan tack vare en god struktur och den trygghet som klasskamraterna erbjöd. Det förekom då och då att Bobby pratade om alkohol och sprit när han var i skolan. Han kunde fråga "dricker du vin eller öl" eller säga "kom

älskling så ska vi knulla". Hon uppfattade det som "eko-tal", d v s att Bobby upprepade saker han hört någon annan säga. Efter samtal med Niina Äikiä om saken förstod hon att Bobby brukade prata om sex och alkohol, något som också bekräftades av personalen vid Bobbys tidigare skola i Stenungsund. Efter ett telefonsamtal med Niina Äikiä om Bobbys skolsituation i stort samt hans "sprit och sex-tal" i november ringde Eddy Larsson upp henne i hennes hem. Eddy Larsson sa att Niina Äikiä blivit orolig för det Bobby sagt och förklarade för henne att Niina Äikiäs mor hade anklagat honom för att utsätta Bobby för övergrepp. Hon berättade för Eddy Larsson vad Bobby sagt samt sa att Bobby inte sagt något om något övergrepp. Den sista dagen Bobby var i skolan var torsdagen den 15 december 2005. På fredagen ringde Niina Äikiä och sa att Bobby var sjuk i influensa. Hon funderade inte närmare på det, flera barn i skolan hade under hösten haft influensa. Under den sista veckan innan jul ringde hon Niina Äikiä för att höra hur det var med Bobby. Niina Äikiä sa då att hon inte trodde att Bobby skulle komma tillbaks till skolan innan jul. Hon nämnde vid det tillfället till Niina Äikiä att även om inte Bobby kom tillbaks till skolan kunde hon i vart fall hämta de julprydnader Bobby gjort i skolan. När hon kom tillbaks efter jullovet blev hon förvånad av att upptäcka att Niina Äikiä inte hade hämtat julprydnaderna. Niina Äikiä sjukanmälde återigen Bobby den 9 januari 2006, samma dag som vårterminen började. Niina Äikiä sa att Bobby hade influensa. Hon ringde ett par dagar senare upp Niina Äikiä som då sa att Bobby hade maginfluensa. En vecka efter det informerade hon skolans rektor och skolsköterska om att Bobby varit sjuk länge. Enligt Niina Äikiä var då Bobby fortfarande sjuk. Omkring den 24 januari kontaktade hon utbildningsledaren som i sin tur ringde upp Niina Äikiä och påtalade att Bobby hade skolplikt. Personalen på skolan kom fram till att man som en stödåtgärd skulle erbjuda Bobby att få komma till en läkare för att undersökas. Hon ringde Niina Äikiä och frågade om hon hade besökt någon läkare med Bobby. Niina Äikiä sa att de inte hade besökt någon läkare. Niina Äikiä sa vidare att Bobby nu var frisk men att han bara skrek när skolan kom på tal och att han inte ville gå till skolan. Hon erbjöd då Niina Äikiä att Bobby kunde få inskolning igen. Niina Äikiä sa att Bobby skulle återkomma till

skolan den 30 januari. Niina Äikiä skulle före det åka till Stenungsund för att hämta en del saker i sin lägenhet och Bobby skulle följa med. Niina Äikiä var inte lätt att kommunicera med och det krävdes att man ställde frågor till henne för att få veta något. Hon fick reda på att Bobby försvunnit genom att Eddy Larsson ringde hem till henne runt halv fem söndagen den 29 januari. Eddy Larsson förklarade vad som hade hänt och frågade henne om hon trodde att Bobby kunde ta sig ur en bil och ta en buss själv. Hon talade i telefon med Niina Äikiä någon gång mellan den 29-31 januari. Niina Äikiä sa då att hennes syster ville att hon och Eddy Larsson separerade.

Britt Glad: Hon arbetar som elevassistent och har varit involverad i verksamheten vid Handskerydsskolan under 19 års tid. Hon har stor erfarenhet av arbete med autistiska barn och barn med förståndsmässiga handikapp. Hon var tjänstledig när Bobby kom att börja på skolan men tackade ja till erbjudandet att vara elevassistent för honom. Hon var inte delaktig i inskolningen av Bobby men tillbringade därefter större delarna av varje skoldag tillsammans med honom. Hon hade fått veta att Bobby led av Fragil X samt hade en utvecklingsstörning och fann att Bobby var väldigt avvaktande när de träffades de första gångerna. Med tiden kom dock hon och Bobby att utveckla en väl fungerande kontakt, dock på Bobbys villkor. Hon hade trott att det skulle innebära mer arbete, att det skulle vara jobbigare, att ta hand om Bobby än vad det visade sig vara. Bobby behövde dock en strukturerad tillvaro och skolan hade därför ett detaljerat schema för honom att följa. Hon bedömer att Bobby under hela hösten såg ut som en normal tioåring med normal vikt. Bobby utförde sina uppgifter snabbt och ordentligt, han åt fint med både kniv och gaffel och hjälpte ibland till med att duka. Bobby var alltid klädd i lämpliga kläder. Då Bobby hade idrottsundervisning två gånger i veckan var hon med i omklädningsrummet och i duschen. Hon var även med i badhuset en gång i veckan. Under de tillfällena observerade hon endast vid ett tillfälle att Bobby hade ett blåmärke, ett litet på ena armen. Hon såg inga andra skador. Hans mörkare hudfärg gjorde det inte svårt att se eventuella skador. När hon frågade Bobby hur han fått

blåmärket svarade han inte. När Bobby blev sjukanmäld och inte kom till skolan reagerade hon inte på något speciellt sätt, det är vanligt att barnen i skolan blir sjuka. Hon trodde att Bobby skulle komma tillbaks till skolan efter jul och blev fundersam över hans sjukdom när han inte gjorde det. Hon fick reda på att någonting hänt när klassläraren ringde och berättade att Bobby hade försvunnit.

Karin Edby har gjort de uttalanden beträffande Bobbys utvecklingsstörning, m m, som tingsrätten har redovisat inledningsvis under rubriken allmän bakgrund. Hon har därutöver uppgett bl a följande: Hon har varit legitimerad läkare sedan mitten av 1980-talet och är specialist som barnläkare. I mars 2000 kom hon första gången i kontakt med Niina Äikiä och Bobby. – Pojkar som har defekter på X-kromosomen utvecklar alltid symptom av defekten i form av utvecklingsstörning. Flickor behöver emellertid inte göra det. Niina Äikiä har anlag för Fragil X men har inte utvecklat sjukdomssymptom. Typiska symptom av Fragil X är låg muskelspänning, överrörlighet i lederna, långsmal ansiktsform, hyperaktivitet och koncentrations- och inlärningssvårigheter. De som har utvecklat Fragil X är lättstörda, splittrade och okoncentrerade. Bobby hade inte alla symptom på sjukdomen. Han var framför allt överaktiv med koncentrationssvårigheter. Han hade stora talsvårigheter och svårigheter med att kommunicera, var mycket skygg och hade en utslätad mimik. Han hade svårt att relatera till känslor. - Under tiden från 2000 till våren 2005 träffade hon Bobby på regelbundna halvårskontroller. Han var skygg i kontakterna med henne och hon fick ingen relation till honom. Under de år som hon träffade honom märkte hon ingen större förändring i hans symptombild. Hon observerade inte någon gång fysiska skador hos Bobby. Niina Äikiä var väl införstådd med Bobbys sjukdom även om hon kanske inte uppfattade alla problem som hängde samman med den. Bobby var väl omhändertagen. Han gick i särskola där det fungerade bra och hade en bra stödfamilj. Överhuvudtaget hade han det så bra som han kunde ha. Hon märkte inte någon gång tecken på misskötsamhet hos Niina Äikiä. – Det är vanligt att personer med Bobbys sjukdom medicineras med centralstimulerande medel av amfetamintyp för att öka vakenheten. Hon skrev ut

sådan medicin åt Bobby. Niina Äikiä var emellertid negativt inställd till att Bobby skulle ta medicinen och menade att Bobby blev ledsen av den. Hon ordnade det då i stället på det sättet att man gav Bobby medicin i skolan. Personalen på skolan tyckte att Bobby blev lugnare av medicinen. – Bobby hade ingen som helst möjlighet att värja sig mot angrepp av vuxna. Han var helt försvarslös och skulle inte kunna tänka ut hur man skulle bete sig för att förhindra övergrepp. Autism medför att man inte kan påkalla hjälp när man blir utsatt för övergrepp. Autistiska barn tolkar saker och ting bokstavligt och har ingen förmåga att se helhet och sammanhang. De har svårt att begripa underförstådda skämt, ironi och liknande. Det krävs mycket tålamod hos föräldrar till autistiska barn om de ska kunna ge barnen god omvårdnad. – En del barn med autism har en förhöjd smärtröskel. – Hos såväl utvecklingsstörda barn som hos barn med autism finns det en kraftigt ökad risk för epilepsi. Denna kan debutera när som helst. Hon är inte specialist på epilepsi men hon kan nog tänka sig att den som drabbas av epilepsi kan komma att aspirera under ett anfall. Något sådant fall har hon dock inte hört talas om. Vad hon kan förstå kan säkerligen en mindre blödning innanför den hårda hjärnhinnan utlösa ett epileptiskt anfall. Andra utlösande faktorer kan t ex vara sömnproblem, vätskebrist eller dataspel. – Hon har ingen uppfattning om Niina Äikiäs intelligensnivå. Hennes bestående intryck av Niina Äikiä är att hon var fåordig, blyg och passiv. Det är möjligt att Niina Äikiä var svagt begåvad.

Bengt Johansson: Sedan 2003 hyr han ut fastigheten Skogslund till Eddy Larsson sedan denne kontaktat honom efter att ha sett en annons. Han träffade Eddy Larsson ganska mycket i början. Eddy Larsson hjälpte honom ibland på hans gård och det har hänt att de gått på konsert i stadsparken någon gång. Han har varit från och till på Skogslund. I september 2005 var han där och fikade och träffade då Niina Äikiä. Han har inte träffat Bobby Äikiä men det verkade som att Eddy Larsson tyckte bra om Bobby och att han tyckte det var kul att Bobby var där. Eddy Larsson berättade att Bobby led av ADHD och att han pratade mycket. Eddy Larsson berättade vidare

att det gick bra för Bobby i skolan. Eddy Larsson sa någon gång att han tyckte att Bobby kunde vara jobbig.

Inger Uneback: Hon och hennes man var tidigare Bobbys stödfamilj. De har tre biologiska barn och ett fosterbarn och bor på en gård på landet med ett antal djur. Hon har känt Bobby och Niina Äikiä sedan cirka sju och ett halvt år, dvs sedan Bobby var tre år gammal, då hon och hennes man fick en förfrågan från Stenungsunds kommun om de kunde tänka sig att vara stödfamilj åt Bobby. Kommunen letade särskilt efter en familj som hade egna barn och som kunde hantera barn med handikapp. Niina Äikiä var ensamstående och behövde avlastning med Bobby. Hon och hennes man accepterade och Bobby kom sedan att tillbringa var femte helg hemma hos dem fram till dess att Niina Äikiä och Bobby flyttade från Stenungsund. De brukade hämta Bobby vid förskolan, och senare skolan, och lämna honom antingen hemma hos Niina Äikiä eller hos Niina Äikiäs mor. Bobby behövde en strukturerad tillvaro och blev orolig om saker hände för snabbt och oplanerat. Familjen gjorde därför allt för att planera Bobbys tid hos dem under de helger han var hos dem. Hon uppfattade Niina Äikiä som en omsorgsfull mor. Niina Äikiä kunde ringa ofta för att fråga hur det var med Bobby och hon var alltid på plats när Bobby skulle lämnas. Niina Äikiä var alltid tystlåten och hade en tillbakadragen personlighet och det är möjligt att hon inte alltid förstått Bobbys känslor och därför inte bemött honom på rätt sätt. Hon har aldrig sett något våld mellan Niina Äikiä och Bobby men det hände någon gång att Niina Äikiä blev lite irriterad på Bobby om denne inte ville lämna bilen när han hade körts hem till Niina Äikiä. Bobby gillade att åka bil och det var vanligt att han inte ville gå ur bilen när han lämnades. Hon hade telefonkontakt med Niina Äikiä före de helger Bobby kom till familjen och Niina Äikiä följde alltid hennes instruktioner och förslag om vad Bobby skulle ha med sig när han kom. Bobby kom aldrig felklädd för den aktuella årstiden men kunde ibland ha lite för mycket kläder på sig. Niina Äikiä kan ha haft svårt att bedöma sådana saker. Bobby var en pratsam och frågvis pojke. Han pratade ofta i form av ”eko-tal”, d v s han härmade andra och upprepade ofta saker.

Han kunde bli sur och butter när han inte fick som han ville men han fick aldrig några vredesutbrott. Niina Äikiä har berättat för henne att när Bobby blev arg kunde han slå sitt huvud i golvet och bita sig själv, men hon såg aldrig något sådant. Om Bobby blev osäker kunde han bita sig i tröjan men mer var det inte med det. Bobby sprang mycket och var lite klumpig i sina rörelser. Förvånansvärt nog skadade han sig inte speciellt ofta. Hon har aldrig sett någon skada på Bobby. Bobby lekte inte med leksaker utan gillade mest att rita och leka kontor. Djuren på gården skrämde Bobby till en början men allt eftersom vande han sig vid dem, särskilt hästarna och fåren tyckte han om. Hönsen på gården tyckte han dock inte om och han följde inte med in i hönshuset då han tyckte att det luktade illa från det. Hon blev förvånad när Niina Äikiä och Bobby flyttade från Stenungsund men hade kontakt med Niina Äikiä kort tid därefter per telefon. Samtalet gjorde henne orolig eftersom hon kände att Niina Äikiä lät annorlunda. Niina Äikiä var väldigt glad och pratsam och det lät som om hon var drogpåverkad. Hon ringde därför till Bobbys tidigare lärare som dock, efter att ha kontaktat Bobbys nya lärare, sa att allt var bra. Hon hade kontakt med Niina Äikiä innan julhelgen 2005 för att försöka ordna så att hon och familjen skulle få träffa Bobby. Det blev dock inte av att de träffade varken Niina Äikiä eller Bobby. Efter det har hon inte haft någon kontakt med Niina Äikiä.

Peter Larsson: Han är polis sedan 1995 och jobbar för närvarande som inre befäl vid Polismyndigheten i Göteborg. Den 29 januari 2006 arbetade han som yttre befäl då han kallades till Bäckebo's köpcentrum i anledning av att en pojke hade anmälts försvunnen. Han kom till platsen tillsammans med en kollega och mötte Eddy Larsson vid entrédörrarna. Han ställde ett antal frågor till Eddy Larsson angående vad som hänt, när det hänt, pojkens signalement m m. Han bad Eddy Larsson ställa sin bil vid entrén till köpcentret där även polisbilen stod parkerad. Av erfarenhet vet han att barn gillar polisbilar och trodde att det kanske kunde locka fram den försvunna pojken. Pojken dök dock inte upp varför han beslöt att genomföra en sökning i närområdet kring köpcentret tillsammans med Eddy Larsson. Niina Äikiä var under tiden kvar inne i köpcentret. De sökte under cirka en halvtimme men fann

inga spår efter pojken, varpå han kontaktade sitt befäl för att rapportera att pojken fortfarande var försvunnen. Han har arbetat med många försvinnanden och föräldrar och anhöriga brukar ofta vara väldigt oroliga. Niina Äikiä och Eddy Larsson gav dock ett annat intryck. Eddy Larsson visade ett stort engagemang och var hjälpsam men Niina Äikiä gjorde honom konfunderad. Niina Äikiä kunde inte svara på direkta frågor om sin son, hans förmåga att förflytta sig, åka buss m m. Niina Äikiä frågade heller ingenting och kunde inte uppge sin adress och telefonnummer utan att titta i en adressbok. Inledningsvis gav varken Eddy Larsson eller Niina Äikiä honom någon information om att pojken led av en sjukdom.

Anette Lyck: Hon träffade Eddy Larsson genom en kontaktannons i augusti eller september 2003. De två kom att inleda ett förhållande som varade i cirka två månader innan hon gjorde slut. Sedan förhållandet tagit slut konstaterade hon att hon var gravid. Hon födde senare barnet, en flicka. Hon ringde Eddy Larsson och meddelade att hon var gravid kring årsskiftet 2003/2004 och meddelade honom även sedan att det blev en flicka. Hon gav inte Eddy Larsson tillfälle att närvara vid förlossningen. Kontakten mellan henne och Eddy Larsson var sedan sporadisk fram till våren 2005 då hon kände att det var dags att dottern fick träffa Eddy Larsson. Eddy Larsson träffade sedan dottern ett par gånger, senast i maj 2005, men förklarade därefter att han inte ville träffa flickan mer om det bara skulle ske sporadiskt. Eddy Larsson förespråkar kärnfamiljen och anser att ska han vara pappa, ska han vara det på heltid. Eddy Larsson sa därför åt henne att "skaffa en ny pappa" till dottern. Hon ringde Eddy Larsson två gånger under hösten 2005. Eddy Larsson berättade då inte att det bodde ett barn hos honom. Eddy Larsson var inte hotfull eller bestämmande mot henne i deras förhållande och visade heller ingen aggression sedan det tagit slut. Eddy Larsson var dock självcentrerad och satte sig själv i första rummet. Under förhållandet träffades de oftast hemma hos henne. De diskuterade att Eddy Larsson hade brutit kontakten med sina barn, något hon tyckte var oansvarigt och visade på Eddy Larssons brist på empati. Eddy Larsson hade en nära relation med sin far och pratade med honom två gånger per dag i telefon. Eddy

Larsson kunde dock inte ta konflikter med sin far och kunde exempelvis inte berätta för honom att han fått ytterligare ett barn. Innan förhållandet tog slut tittade hon och Eddy Larsson på hus. När Eddy Larsson berättade att han inte betalade underhåll för sina barn och sa att han ansåg att man borde lura staten så mycket som möjligt kände hon dock att hon inte ville fortsätta förhållandet. När Eddy Larsson frågade om hon ville göra slut sa hon att hon ville det.

Pia Wikvist: Hon träffade Eddy Larsson genom ett telefoncafé år 2000. Hon arbetade då som lokalvårdare. Eddy Larsson sa att han bodde på en gård i Gryt och att han där bedrev grisuppfödning. Eddy Larsson bjöd med henne på en utflykt och de inledde ett förhållande samma dag. Vid ett samtal senare under dagen frågade Eddy Larsson om hon blivit bunden någon gång. Hon sa nej men bjöd hem Eddy Larsson samma kväll. När Eddy Larsson kom hem till henne drack han en del Martini och band henne sedan. Hon gick med på att bli bunden men sa att hon inte ville bli slagen. En vecka senare spenderade hon en helg tillsammans med Eddy Larsson på hans gård. Hennes barn var med och på måndagen kom Eddy Larssons barn på besök. På måndag kväll tog Eddy Larsson fram ett rep och band henne. Han piskade sedan henne med en piska och tillfredställde sig själv under tiden. Under de följande två månaderna kom hon att bo hos Eddy Larsson. Under den tiden misshandlade Eddy Larsson henne genom att bränna henne med cigaretter, slå henne med vedträn och piska henne. Vid ett tillfälle fick hon välja mellan att rulla naken i brännässlor eller att stå naken och låta sig bli biten av mygg. Hon valde myggen och om hon inte stod helt still slog Eddy Larsson henne med vedträn. Eddy Larsson kunde beordra henne att t ex visa bröstet. Om hon inte gjorde som han sa skulle han piska henne. Han piskade henne dock även om hon gjorde som han sa. Hon sa till Eddy Larsson att hon inte ville bli slagen men Eddy Larsson fortsatte och syntes tycka att det var bättre ju större smärta hon kände av hans slag. Misshandeln fortsatte under två månader och hon fann inget sätt att ta sig från Eddy Larsson. Hennes son, som då var fyra och ett halvt år, bodde med henne och Eddy Larsson under den tiden. Eddy Larsson sa att sonen skulle klara sig själv och att

barn behöver lära sig att ta hand om sig själva. Hennes son var ganska pratig och han gick tydligen Eddy Larsson på nerverna. Sonen fick inte äta tillsammans med henne och Eddy Larsson utan skulle helst äta före eller efter dem. Sonen blev också utestängd ett par gånger, en gång i ösregn. Hon var rädd för Eddy Larsson och kunde inte tänka klart. Hon gjorde inget för att hjälpa sonen som fick komma in först efter ett par timmar efter att upprepade gånger ha bett om att få komma in. Vid ett tillfälle tryckte Eddy Larsson ned hennes sons ansikte i maten när denne inte ville äta. Sedan hon och sonen bott en tid hos Eddy Larsson sa Eddy Larsson att hon fick lämna bort sonen, "annars skulle han se till att han kom väck". Eddy Larsson sa inte hur sonen skulle "komma väck" men hon blev rädd för sonens skull. Eddy Larssons barn kom på besök varannan helg och Eddy Larsson syntes ha ett bra förhållande med sin dotter. Vid ett tillfälle drog han dock baksidan av en kniv över halsen på sin dotter. Eddy Larsson sa att det var ett skämt. Hon tog sig bort från Eddy Larsson genom att köra från gården i sin bil vid ett tillfälle då Eddy Larsson inte var hemma. Hon hade haft tillfällen tidigare att lämna Eddy Larsson men hade inte gjort det eftersom hon inte kunnat tänka klart. Hennes föräldrar och hennes syster övertalade henne att anmäla Eddy Larsson för polisen, vilket hon gjorde ett par dagar senare. Hon tänkte inte på att berätta om vad Eddy Larsson gjort mot hennes son när hon anmälde honom. Hon och Eddy Larsson hade inga problem sedan hon lämnat honom. Eddy Larsson dömdes senare för övergreppen mot henne.

Carolina Tholander: Hon träffade Eddy Larsson genom bekanta under våren 1993. De flyttade ihop ganska omgående och fick två barn tillsammans. Hon hade under den tiden fast arbete som postkassör och lantbrevbärare. Förhållandet fungerade väl till dess att Eddy Larsson förlorade jobbet och började dricka för mycket alkohol. Hon stod då inte ut längre och bad därför Eddy Larsson flytta, vilket han omgående gjorde i februari 2000. Sedan förhållandet tagit slut hade hon rätt bra kontakt med Eddy Larsson och barnen var hos honom varannan helg. Hon och Eddy Larsson hade ett helt normalt sexliv. Eddy Larsson ville prova att bland annat binda henne och det förekom några gånger att hon och Eddy Larsson band

varandra. När Eddy Larsson sa att han ville piska henne sa hon ifrån att hon inte ville det, något som Eddy Larsson accepterade. Sedan en tid tillbaka träffar Eddy Larsson inte barnen eftersom han tycker det är jobbigt. Hon har ensam vårdnad om barnen.

Tingsrätten gör följande bedömning

Bobbys döda kropp påträffades den 17 februari 2006 på botten av sjön Lovsjön utanför Jönköping.

Den 29 januari 2006 hade Bobby anmälts försvunnen hos polisen i Göteborg.

Det har inte gått att fastställa vilken dag Bobby avled. Med hänsyn till vad som har framkommit av Eddy Larssons och Niina Äikiäs uppgifter och övrig utredning i målet, har tingsrätten emellertid att utgå från att Bobby avled några dagar och högst en vecka före den 29 januari 2006.

Bobby hade svåra handikapp i form av bl a utvecklingsstörning med autistiska drag. Vid sin död var han 10 år gammal. Utredningen i målet ger vid handen att han då hade en utvecklingsgrad som motsvarar vad som kan förväntas hos ett 4 – 5 år gammalt barn.

Bobby var i stort behov av särskild omvårdnad. Den bild som har kommit fram av Bobbys förhållanden under tiden före flyttningen till Skogslund utvisar att han då fick en god omvårdnad och att han – som hans läkare Karin Edby har uttryckt det – ”hade det så bra som han kunde ha”.

I början av oktober 2005 flyttade Bobby till Skogslund och kom därefter att bo tillsammans med sin mor och Eddy Larsson. Han började i särskola i Nässjö. Hans lärare, Yvonne Bokor, och hans elevassistent, Britt Glad, har hörts som vittnen i

målet. Av deras uppgifter framgår det att Bobby under hösten 2005 gjorde framsteg i sin utveckling och att det inte framkom något under denna tid som tydde på att Bobby for illa. Av särskild betydelse i detta sammanhang är att Britt Glad, som fanns fysiskt nära Bobby bl a i samband med idrott och bad, inte iakttog något som skulle kunna tyda på att pojken hade utsatts för våld.

Den 15 december 2005 uteblev Bobby från skolan för att inte mera återvända dit. Han sjukanmälades för influensa. Vid vårterminens början den 9 januari 2006 sjukanmälades han på nytt för influensa och några dagar senare för maginfluensa. Vid ytterligare kontakter mellan skolpersonalen och Niina Äikiä bestämdes det att Bobby skulle komma tillbaka till skolan den 30 januari 2006. Det var vidare inplanerat ett läkarbesök för Bobby vid ungefär samma tidpunkt.

En kort tid efter det att Bobby hade sjukanmälts kom Eddy Larsson att bli utan arbete. Han var därefter – med undantag för några dagar mellan jul och nyår – utan arbete under tiden fram till dess att Bobby avled. Under hösten 2005 hade Bobby varit i skolan och Eddy Larsson på arbete under vardagarna. Från julhelgen 2005 och framöver blev det i stället så att Eddy Larsson, Niina Äikiä och Bobby ständigt vistades tillsammans på torpet. Av Eddy Larssons och Niina Äikiäs egna uppgifter framgår det att Eddy Larsson och Niina Äikiä under denna tid utvecklade ett intensivt alkoholmissbruk.

Eddy Larsson och Niina Äikiä har åtalats för att ha berövat Bobby livet alternativt av oaktsamhet ha orsakat hans död och att därefter ha gjort sig skyldiga till brott mot griftefrid genom att på olika sätt flytta liket samt till falskt larm genom att sanningslöst påstå att Bobby hade försvunnit under en resa mellan Skogslund och Stenungsund. De har därutöver åtalats för en mängd övergrepp mot Bobby, vilka har rubricerats som grov misshandel, olaga frihetsberövande och grovt olaga tvång.

Åtalen för brott mot griftefrid och falskt larm bygger – utöver annan utredning – på Eddy Larssons och Niina Äikiäs i dessa delar tämligen samstämmiga uppgifter. I övrigt bygger åtalen i väsentliga avseenden på uppgifter som Niina Äikiä har lämnat.

Det kan konstateras att Niina Äikiä i allt väsentligt har berättat om övergrepp i enlighet med vad som har angetts i de olika gärningsbeskrivningarna, varvid hon dock har förnekat att hon har haft uppsåt att beröva Bobby livet och för övrigt även att hennes handlande har lett fram till Bobbys död. Hon har därutöver bestritt ansvar på de grunderna att hon har handlat i nöd för att avvärja eller i vart fall lindra angrepp mot Bobby från Eddy Larsson samt att Eddy Larsson genom hot om våld har tvingat henne att delta i övergrepp mot Bobby.

Eddy Larsson har erkänt att han har gjort sig skyldig till brott mot griftefrid och falskt larm men har i övrigt förnekat att han har gjort sig skyldig till de gärningar som åklagaren har påstått. Han har i väsentliga avseenden förnekat att övergreppen alls har ägt rum och har därutöver invänt att det i vart fall har varit Niina Äikiä ensam som har gjort sig skyldig till de övergrepp som kan ha förekommit.

För tingsrättens bedömning av åtalen är det således av grundläggande betydelse vilken tilltro som kan sättas till Eddy Larsson och Niina Äikiä och vilken tillförlitlighet som deras uppgifter har.

Innan tingsrätten går in på frågan om tilltron till Eddy Larsson och Niina Äikiä och tillförlitligheten i deras uppgifter finns det emellertid anledning att något beröra vad som har kommit fram om Eddy Larssons och Niina Äikiäs gemensamma sexuella relation.

Det har i målet förebringats en mycket omfattande och ingående utredning rörande Eddy Larssons och Niina Äikiäs sexuella förhållanden. Olika skriftliga och

fonetiska meddelanden mellan dem har gått igenom och de har fått besvara en mängd frågor rörande sin relation. Utredningen har syftat till att påvisa en sadistisk läggning hos Eddy Larsson men även hos Niina Äikiä. I viss utsträckning torde utredningen även ha syftat till att påvisa att Eddy Larsson genom sadistiskt handlande knutit Niina Äikiä till sig och tvingat henne att delta i brottsliga handlingar gentemot Bobby. Tingsrätten kommer senare att behandla frågan om Niina Äikiäs bundenhet till Eddy Larsson och betydelsen av denna. I det sammanhang som nu berörs finns det inte anledning för tingsrätten att göra annat uttalande än att det är klarlagt att Eddy Larsson har haft en uttalad sado-masochistisk sexuell inriktning, att Niina Äikiä har accepterat att delta i sexuella handlingar med sådan innebörd och att det inte har framkommit något som tyder på att Eddy Larssons sado-masochistiska läggning har varit inriktad på sexuella handlingar mot barn.

Det kom tidigt att riktas misstankar mot Eddy Larsson och Niina Äikiä om att deras påståenden om att Bobby hade försvunnit var falska och att de hade lämnat uppgifterna för att dölja brott som de hade begått mot pojken. Inledningsvis nekade de båda till anklagelserna. Sedan de hade begärts häktade, uppgav emellertid Niina Äikiä att Bobby hade avlidit och att hon och Eddy Larsson hade sänkt kroppen i en sjö. Hon pekade ut den plats där kroppen skulle finnas och den påträffades på den plats som hon hade angett.

Niina Äikiä har därefter lämnat uppgifter som har lagts till grund för åtalet mot henne och Eddy Larsson. Det har i samband med förundersökningen företagits rekonstruktioner av de påstådda gärningarna. Under dessa har Eddy Larsson och Niina Äikiä visat vad som har förekommit. Rekonstruktionerna har filmats och förevisats för rätten under huvudförhandling i målet. Tingsrätten konstaterar att de uppgifter som envar av Eddy Larsson och Niina Äikiä har lämnat under huvudförhandlingen i allt väsentligt har varit i överensstämmelse med de uppgifter som de har lämnat i samband med rekonstruktionerna.

Niina Äikiä har lämnat utförliga beskrivningar av de olika händelseförloppen. Eddy Larssons uppgifter har varit betydligt mer sparsamma, vilket i och för sig inte är anmärkningsvärt mot bakgrund av att han till stora delar har förnekat att det som påstås i målet överhuvudtaget har inträffat. Varken Eddy Larsson eller Niina Äikiä har lämnat uppgifter som har framstått som uppenbart osanna eller orimliga.

Medan Eddy Larsson har gett intryck av att ha en god verbal förmåga har Niina Äikiä framstått som tämligen torflig i sina uttryckssätt. Hon har emellertid ändå i samband med att hon har berättat om de olika händelserna beskrivit vad som har förekommit på ett mycket detaljerat sätt. En hel del av hennes beskrivningar är av sådant slag att händelserna helt klart framstår som självupplevda. Som exempel på detta kan nämnas vad Niina Äikiä har uppgett i fråga om "dammsugarhändelsen" (åtalspunkten 4 b), vad som inträffade efter det att Bobby skulle ha bajsat på sig (åtalspunkten 5) och vad som inträffade när Bobby skulle ha kissat på stolen (åtalspunkten 6 b). Hon har också ytterst detaljerat redogjort för vad som inträffade den kvällen då Bobby dog. Om de uppgifter som hon har lämnat skulle vara oriktiga måste det innebära att Niina Äikiä har en stor fabuleringsförmåga, vilket i vart fall inte har kommit till uttryck i annat agerande från Niina Äikiäs sida under huvudförhandlingen.

Det har under huvudförhandlingen i målet ställts frågan om det ändå inte kan vara på det sättet att Niina Äikiäs uppgifter har byggts upp genom att det i förhörssituationen har växt fram en förtroendefull relation mellan henne och förhørsledaren och att ord har lagts i hennes mun genom ledande frågor. Enligt tingsrättens bedömning finns det inget stöd för ett sådant antagande och tingsrätten har inte fått uppfattningen att det som Niina Äikiä har berättat är en inlärd historia.

När det gäller att avgöra om Bobby har utsatts för ett långdraget och omfattande våld, som Niina Äikiä har uppgett, eller om det i stort sett inte har förekommit

något våld mot pojken, som Eddy Larsson har uppgett, är självfallet Eddy Larssons och Niina Äikiäs agerande i samband med skolstarten vårterminen 2006 och i samband med och efter Bobbys död av allra största betydelse. Under höstterminen 2005 och fram till den 15 december 2005 var Bobby inte borta från skolan någon enda dag. Han tycks ha trivts bra i skolan. När skolarbetet skulle starta efter jul- och nyårshelgerna, anmäldes han som sjuk trots att han inte var det. Om Bobby hade åsamkats skador på knäna och på andra delar av kroppen genom att falla omkull, borde det rimligen inte ha utgjort något skäl för att hålla honom hemma och långt mindre för att oriktigt uppge att han var sjuk. Det borde ju ha varit enkelt att förklara för skolpersonalen. Om han däremot hade skador som åsamkats honom genom våld av Eddy Larsson och Niina Äikiä, är åtgärden att hålla honom hemma från skolan lättare att förstå. Det nu sagda talar således för att Bobby under tiden mellan den 15 december 2005 och den 9 januari 2006 har utsatts för sådant våld som Niina Äikiä har uppgett och att han har fått synliga skador av våldet. Eddy Larssons och Niina Äikiäs åtgärder att inte tillkalla polis eller ambulans eller i övrigt kontakta någon myndighet när Bobby hade avlidit utan i stället gömma undan Bobbys döda kropp och oriktigt påstå att han hade försvunnit under en bilresa talar i än högre grad för att Bobby hade skador som utvisade att han hade utsatts för våld i hemmet.

Av utlåtandet över den rättsmedicinska obduktionen framgår det att Bobby i livet hade åsamkats skador på båda armarna och båda benen, vilka bedömdes ha kunnat uppkomma genom trubbigt våld och – inte minst – att han hade en, uppenbarligen lätt iakttagbar, skada på penis, vilken också hade åsamkats honom i livet. Detta är skador som han inte alls eller i vart fall i mycket liten utsträckning kan ha åsamkat sig själv genom att falla omkull. Skadorna stöder vissa av Niina Äikiäs uppgifter om vad Bobby utsatts för och ger också stöd för antagandet att Bobby hållits hemma från skolan för att det inte skulle uppdagas att han utsatts för våld i hemmet. De ger vidare en förklaring till Eddy Larssons och Niina Äikiäs underlåtenhet att

tillkalla polis eller ambulans efter Bobbys död för att i stället gömma undan kroppen.

Det har i samband med förundersökning i målet beslagtagits olika föremål från torpet Skogslund, vilka undersökts av Statens Kriminaltekniska Laboratorium (SKL). - På ett bälte har det påträffats blod. Enligt laboratoriet talar resultatet av DNA-undersökning av blodet starkt för att blodet kommer från Bobby (grad 3+). - Blod har också påträffats på insidan av kopplingsrörets mynning på en dammsugare. Resultatet av DNA-undersökning av detta blod talar med visshet för att blodet kommer från Bobby (grad 4+). - Fynden och resultatet av undersökningarna stödjer Niina Äikiäs påstående om att Bobby slagits med livrem och ger ett mycket starkt stöd för hennes uppgifter om "dammsugarhändelsen".

Det kan i detta sammanhang också nämnas att SKL även undersökt material från en fläck i snön på marken utanför torpet och därvid kunnat påvisa att fläcken var blod men inte kunnat bestämma om det var blod från människa eller från något djurslag.

Sammanfattningsvis kan det således konstateras att Niina Äikiä på ett detaljerat och sammanhängande sätt har berättat om övergrepp på Bobby, att det i hennes berättelse finns uppgifter som helt klart framstår som självupplevda och att det inte har framkommit något som ger tingsrätten anledning att räkna med att hon har blivit instruerad att berätta på ett visst sätt, att åtgärden att anmäla Bobby sjuk inför skolstarten i januari 2006 och åtgärderna att gömma Bobbys döda kropp och oriktigt påstå att han hade försvunnit talar för att Bobby i hemmet hade utsatts för våld som hade gett synliga skador på kroppen, att Niina Äikiäs uppgifter i vissa delar stöds av de fynd som har gjorts vid obduktionen och att de i vissa delar även stöds av analyser som har gjorts vid SKL.

Niina Äikiäs uppgifter har en stor tyngd. Som förklaring till att hon – enligt egen uppgift förbehållslöst - har berättat om vad som har förekommit, har hon angett att

hon under utredningen har bestämt sig för att sanningen ska komma fram. Det återstår ändå för tingsrätten att bedöma om det trots allt kan ha varit på det sättet att Niina Äikiä kan ha ansett sig ha något att vinna på att lämna oriktiga uppgifter. Ett sådant antagande skulle naturligtvis ha kunnat göras om det hade varit så att Niina Äikiä hade uppgett att allt våld och alla övergrepp i övrigt som hon har berättat om hade utförts av Eddy Larsson ensam. Men så är inte fallet. Niina Äikiä har visserligen bestritt ansvar på olika grunder men hon har inte förnekat att hon själv har deltagit i flertalet av handlingarna. Det kan också konstateras att hon och Eddy Larsson sannolikt inte skulle ha kommit att misstänkas för vissa av de övergrepp som hon har redogjort för om hon själv inte hade fört dem på tal. En teori kan naturligtvis vara att Niina Äikiä av hämndlystnad i anledning av Bobbys död eller av liknande anledning har lämnat oriktiga uppgifter för att Eddy Larsson skulle komma att drabbas av straffansvar och att hon berättat om egen delaktighet i handlingarna för att göra uppgifterna mera trovärdiga. Det har emellertid inte kommit fram något som stödjer en sådan teori. Tvärtom har det kommit fram att Niina Äikiä efter Bobbys död har varit aktiv för att bibehålla samlevnaden med Eddy Larsson och att hon har beklagat att deras sexuella relation upphörde efter dödsfallet.

Med hänsyn till vad som nu har sagts finner tingsrätten att Niina Äikiäs uppgifter i allt väsentligt ska läggas till grund för bedömning av åtalen.

Åtalen mot Eddy Larsson och Niina Äikiä kan sägas bestå av tre skilda delar, varav den första är övergrepp mot Bobby före dödsfallet (åtalpunkterna 4 – 6), den andra vad som inträffade den dag då Bobby dog (åtalpunkten 1) och den tredje vad som inträffade efter Bobbys död (åtalpunkterna 2 – 3).

Tingsrätten återkommer i det följande med en detaljerad bedömning av de olika åtalpunkterna. Det kan emellertid redan nu slås fast att det av Niina Äikiäs uppgifter framgår att hon har tagit aktiv del i flertalet av de påstådda gärningarna.

Det bör lämpligen redan nu göras en prövning av hennes invändningar om att hon har handlat i nöd och att hon har tvingats av Eddy Larsson att delta i handlingarna.

Niina Äikiäs invändning om att hon har handlat i nöd måste förstås på det sättet att hon gör gällande att Eddy Larsson – oavsett hennes eget agerande – skulle komma att utsätta Bobby för våld eller annat övergrepp och att hon genom att själv aktivt ta del i handlingarna hade möjlighet att kontrollera vad som inträffade och vid behov begränsa omfattningen av det som Bobby utsattes för. Invändningen skulle möjligheten ha kunnat godtas om det hade varit frågan om ett enstaka övergrepp och det inte hade stått någon annan möjlighet till buds för Niina Äikiä för att skydda sonen. Men så har inte varit fallet. I stället har det varit upprepade övergrepp under en lång tidsrymd. För att förhindra vidare övergrepp mot Bobby skulle Niina Äikiä självfallet ha kontaktat polis eller annan myndighet och i vart fall sett till att Bobby fysiskt kom utom räckhåll för ytterligare våld och tvång. Att göra detta borde ha varit särskilt angeläget för Niina Äikiä med hänsyn till det ansvar för Bobbys väl och ve som hon har haft som ensam vårdnadshavare för pojken. Det är svårt att förstå Niina Äikiäs inställning att hon har varit Bobby till hjälp genom att själv ta del i övergreppen. Det är ju tvärtom så att hon genom att inte bara stillatigande iaktta övergreppen utan till och med delta i dessa utan att ens ta upp frågan om övergreppen till diskussion med Eddy Larsson måste ha gett Eddy Larsson inställningen att hon godtog och till och med understödde det som Bobby utsattes för och därmed legitimerade övergreppen. Någon strafffrihet på den grund som nu har behandlats har därmed inte förelegat för Niina Äikiä.

Niina Äikiäs invändning om att Eddy Larsson tvingat henne att ta del i övergreppen står i nära samband med hennes invändning om att hon har handlat i nöd och kan sägas tangera denna invändning. Det kan inledningsvis sägas att det – i motsats till vad som gäller i frågan om övergreppen mot Bobby – inte finns någon utredning som ger stöd åt Niina Äikiäs påstående om att hon själv skulle ha utsatts för övergrepp av Eddy Larsson. Det har i målet förebringats bevisning i frågan om

Eddy Larssons allmänna benägenhet att företa övergrepp genom våld och hot mot kvinnor som han har haft relationer till. Detta har skett genom vittnesförhör med Anette Lyck, Carolina Tholander och Pia Wikvist. Det kan konstateras att de uppgifter som vittnena har lämnat inte har gett en entydig bild av Eddy Larssons förhållningssätt gentemot kvinnor. Medan Pia Wikvist har vittnat om upplevelser som har varit snarlika de som Niina Äikiä har redogjort för, har Anette Lyck och Carolina Tholander tvärtom berättat att det inte i deras förhållanden med Eddy Larsson har förekommit våld eller hot och att Eddy Larsson fullt ut har respekterat deras önskemål.

På Niina Äikiäs begäran har professorn i psykologi Sven Å Christiansson hörts som sakkunnig för att belysa att Niina Äikiä har haft en starkt nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande. Hans uppgifter kan vara av betydelse om det uppkommer fråga om att bestämma påföljd för Niina Äikiä men kan också ha betydelse för frågan om Niina Äikiä kan ha tvingats av Eddy Larsson att delta i övergrepp mot Bobby. Sven Å Christiansson har av Niina Äikiäs försvarare beretts tillfälle att ta del av förundersökningen i målet och har med utgångspunkt i hur han av detta material har kommit att uppfatta Eddy Larsson och Niina Äikiä gjort vissa uttalanden som kan betecknas som grundläggande psykologiska teser. Det som Sven Å Christiansson har uppgett och som kan bedömas vara av betydelse i målet torde kunna sammanfattas på det sättet att "jag-svaga personer" som har svåra upplevelser bakom sig från barndom och uppväxttid lätt kan komma att domineras och styras av viljestarka individer och utnyttjas av dessa för specifika ändamål, varvid den "jag-svage" kan förmås att sätta åt sidan andra väsentliga intressen såsom intresset att värna och skydda sina barn.

Tingsrätten ifrågasätter inte att Niina Äikiä har varit en sådan "jag-svag person" som Sven Å Christiansson har beskrivit och att hon genom flyttningen till Skogslund har sett en möjlighet att skaffa sig en, enligt hennes uppfattning, bättre tillvaro än den som hon hade i Stenungsund. Tingsrätten ifrågasätter inte heller att

Niina Äikiä har varit beredd att underkasta sig långt gående önskemål från Eddy Larssons sida för att kunna behålla den nyförvärvade sociala situationen och att hon för att nå detta syfte kan ha varit beredd att ta del i övergrepp mot Bobby om hon har uppfattat att det var detta som Eddy Larsson ville. Men därifrån till att göra bedömningen att Niina Äikiä har varit ett viljelöst offer för Eddy Larsson, ett redskap åt honom, vilket torde böra krävas för att hon ska gå fri från ansvar, är steget långt. Vad som är av betydelse i detta sammanhang är bl a att det av Niina Äikiäs egna uppgifter har framkommit att hon i olika avseenden själv har tagit initiativ till övergrepp mot Bobby. Således har hon förklarat att hon vid något tillfälle själv har matat Bobby med kattmat, då pojken har suttit bunden vid en stol, och att det har hänt att hon själv har gett pojken sprit. Hon har också uppgett att hon har sagt till Bobby att "han skulle få för alla dessa jävla tio år". Vidare har hon efter Bobbys död varit aktiv i åtgärderna med att skaffa undan kroppen och har i detta sammanhang lämnat förslag på lämplig åtgärd för att nå syftet. Tingsrätten finner slutligen att det också i detta sammanhang – liksom när det gäller invändningen om nöd – finns skäl att peka på att det inte har varit frågan om ett enskilt övergrepp utan om upprepade övergrepp under lång tid och att det måste ha funnits möjlighet för Niina Äikiä att kontakta polis eller annan myndighet eller vidta andra åtgärder för att förhindra en upprepning av övergreppen.

Tingsrätten finner således att det inte heller har kommit fram sådana omständigheter som innebär att Niina Äikiä ska gå fri från ansvar på den grunden att Eddy Larsson genom våld eller hot eller på annat sätt har tvingat henne att delta i övergreppen mot Bobby eller andra brottsliga gärningar som hon har åtalats för.

Tingsrätten övergår nu till att mer i detalj pröva de olika åtalspunkterna och börjar med de gärningar som ska ha förövats före Bobbys död.

Under åtalspunkten 4 har åklagaren i underavsnitten a) – e) fört samman ett antal gärningar som var och en har rubricerats som grov misshandel.

Gärningsbeskrivningarna är i enlighet med de uppgifter som Niina Äikiä har lämnat och som tingsrätten har godtagit. Påståendena under delpunkten b) ("dammsugarhändelsen") och c) (slag med bl a vedträn och livrem) vinner även stöd av innehållet i obduktionsutlåtandet och de analyser som SKL har utfört. Tingsrätten godtar åklagarens påstående om att Eddy Larsson och Niina Äikiä har handlat gemensamt och i samråd/samförstånd och godtar också åklagarens påståenden om att Bobby har tillfogats smärta och skada. Envar av Eddy Larsson och Niina Äikiä ska dömas för misshandel. Av skäl som åklagaren har angett är vart och ett av brotten att bedöma som grov misshandel.

Åtalspunkten 5 avser den s k kalsonghändelsen. Niina Äikiä har berättat om händelsen i enlighet med det sätt som åklagaren har beskrivit den. Tingsrätten lägger hennes berättelse till grund för bedömningen. Åtalet i denna del är därmed styrkt. Eddy Larsson och Niina Äikiä ska dömas för olaga frihetsberövande och olaga tvång. På de av åklagaren angivna skälen bör det olaga tvånget bedömas som grovt brott.

Under åtalspunkten 6 har åklagaren fört samman tre händelser som han beträffande var och en har bedömt som grovt olaga tvång. När det gäller dessa händelser har Niina Äikiä uppgett att hon inte har haft del i dem på annat sätt än att hon har hjälpt till med att tejpa fast Bobby vid stolen vid det tillfälle som avses med punkten a) och att det i övrigt har varit Eddy Larsson ensam som har utfört gärningarna. Tingsrätten godtar även i dessa avseenden de uppgifter som Niina Äikiä har lämnat och lägger dem till grund för bedömning av åtalen. Eddy Larsson ska beträffande samtliga tre händelser dömas för olaga tvång. På de skäl som åklagaren har anfört är vart och ett av brotten att bedöma som grovt. – Niina Äikiä har alltså inte övertygats om att ha tagit aktiv del i de brottsliga gärningar som omfattas av åtalspunkten 6. Hon har emellertid varit i Bobbys och Eddy Larssons omedelbara närhet vid samtliga tre tillfällen och iakttagit vad som har förekommit. Hon har gjort detta stillatigande och har inte ingripit på annat sätt än att hon har lossat på den

tejp som fästs över Bobbys mun och näsa vid det tillfälle som avses med åtalet under punkten c). Som åklagaren har anført under åtalspunkten 7) har Niina Äikiä haft vårdnaden om Bobby och har därvid enligt föräldrabalken haft ansvar för Bobbys personliga förhållanden och genom detta ansvarat för att han behandlades med aktning för sin person och inte utsattes för kränkande behandling. Genom att inte ingripa mot de övergrepp som Eddy Larsson utsatte Bobby för utan stillatigande iaktta dessa, måste Niina Äikiä anses på sådant sätt ha samtyckt till gärningarna att hon har främjat Eddy Larssons brott. Niina Äikiä ska i samtliga de tre fall som avses med åtalen under punkten 6 dömas för medhjälp till sådant olaga tvång som är grovt brott.

Tingsrätten har i enlighet med den bedömning som tidigare har redovisats funnit att Niina Äikiäs uppgifter om övergreppen mot Bobby allmänt sett ska läggas till grund för tingsrättens bedömning. Detta gäller således även åtalet enligt punkten 1. Det är därmed styrkt att Eddy Larsson och Niina Äikiä har handlat i överensstämmelse med vad åklagaren har angett i gärningsbeskrivningen. Niina Äikiä har vid huvudförhandling i målet lämnat något varierande uppgifter om den tid under vilken Bobby har varit utomhus. Hon har inledningsvis uppgett att han har varit utomhus "cirka 15 minuter" för att därefter säga att hon tror att han har varit utomhus under en tid av 15 – 30 minuter. Gentemot detta har åklagaren pekat på att Niina Äikiä vid förhör i samband med förundersökning i målet har uppgett att tiden för utomhusvistelsen skulle ha varit avsevärt mycket längre. Då det saknas annan utredning i denna fråga, finner tingsrätten att det med tillräcklig grad av säkerhet kan slås fast att Bobby har varit utomhus under en tid av omkring 15 minuter men inte längre.

Under den tid då Bobby har tvingats att vara utomhus har han varit naken. Han har blivit nedtryckt i snön och har fått sin rörelseförmåga inskränkt genom att Niina Äikiä har suttit på honom och genom att Eddy Larsson har hållit en fot på hans bröstorg. Han har också fått snö skottad över sig. Detta har inträffat i januari

månad, således mitt i vintern. Även om det inte har gått att slå fast vilken dag händelsen har inträffat och det därmed inte heller har kunnat fastställas utomhustemperatur eller vindstyrka måste det tas för givet att han har blivit nedkyld. När han därefter har fått komma in i huset har han blivit fastbunden med armar och ben vid en stol, varigenom han inte längre har haft någon rörelseförmåga i extremiteterna. Något senare har han även blivit fastbunden vid stolen med ett skärp runt midjan och fått huvudet fasttejpats vid stolen i en bakåtböjd, onaturlig ställning.

Senare samma kväll har Bobby avlidit. Dödsorsaken har vid den rättsmedicinska obduktionen fastställts till kvävning till följd av inandat maginnehåll (aspiration). Under huvudförhandlingen har det lagts fram teorier om att dödsorsaken inte skulle ha varit aspiration utan att Bobby i själva verket har kvävts genom att han fått något föremål i halsen som täppt till luftvägarna eller genom att han blivit utsatt för yttre våld av Eddy Larsson eller Niina Äikiä. Tingsrätten har inte funnit något stöd för dessa teorier i utredningen och har inte heller i övrigt funnit något som ger stöd för annan bedömning än att dödsorsaken har varit aspiration.

Bobby har tidigare kroppsligt sett varit fullt frisk. Han har således inte lidit av något handikapp som kan ha medfört en förklamation hos honom eller liknande. Även om Fredrik Bäckström i någon mån kan anses ha hållit öppen den möjliga förekomsten av något för läkarvetenskapen hittills okänt fenomen, måste de uppgifter som han har lämnat tolkas på det sättet att en tidigare fullt frisk person inte kan kvävas av inandat maginnehåll om inte hans medvetande har varit sänkt. Genom de uppgifter som har lämnats av Ulf Danielsson och av Fredrik Bäckström är det utrett att nedkylning, särskilt i kombination med efterföljande uppvärmning, kan leda till medvetandesänkning. Bobby har varit nedkyld efter att ha tvingats att vara utomhus naken och har därefter placerats framför en spis för att få upp värmen. I det sammanhanget har han – som tingsrätten tidigare har nämnt – varit fasttejpats vid en stol med huvudet böjt bakåt i en onaturlig ställning. Den behandling som han

har utsatts för måste ha lett till ett akut kraftigt försvagat hälsotillstånd hos honom. Niina Äikiä har berättat att Bobby fortfarande var kall om händer och fötter då han bars upp till sitt rum, att han då visserligen var vid medvetande men att han var "slapp i kroppen" och att hon bedömde att han skulle ha svårt för att "gå riktigt". Den beskrivning av Bobbys tillstånd som hon har lämnat kan inte tolkas på annat sätt än att han redan då han bars upp till sitt rum hade en sänkt medvetandegrad. Det har i målet förts fram den teorin att medvetandesänkningen hos Bobby inte skulle vara en följd av den misshandel med åtföljande åtgärder som han utsatts för av Eddy Larsson och Niina Äikiä utan att Bobbys medvetande i stället kommit att sänkas genom att han drabbats av ett epileptiskt anfall, varvid det har framhållits att Bobby visserligen inte tidigare hade haft sådana anfall men att personer med hans sjukdom har en förhöjd risk för att drabbas av epilepsi. För att en sådan teori ska ges genomslag på den straffrättsliga bedömningen måste en förutsättning vara att det epilektiska anfallet inte har utlösts av den nedkylning och det våld som han har utsatts för, utan att det har drabbat honom fristående från detta, vilket i allra högsta grad ter sig som ett verklighetsfrämmande antagande. Det har inte heller framkommit att Bobby företett några som helst tecken på att ha drabbats av ett epileptiskt anfall.

Tingsrättens bedömning blir således att Bobby har avlidit genom aspiration efter en medvetandesänkning som har orsakats av det våld och tvång som Eddy Larsson och Niina Äikiä har utsatt Bobby för.

Åklagaren har anfört att han inte gör gällande att Eddy Larsson eller Niina Äikiä har haft direkt eller indirekt uppsåt att beröva Bobby livet utan att den avgörande frågan när det gäller att bedöma åtalet för mord blir om Eddy Larsson eller Niina Äikiä har handlat med s k likgiltighetsuppsåt.

Tingsrätten delar åklagarens uppfattning i frågan om prövningen av Eddy Larssons och Niina Äikiäs uppsåt att beröva Bobby livet. Det har således inte varit den

situationen att Bobby har lagts ut i snön för att dö och det har inte heller varit så att Eddy Larsson eller Niina Äikiä har föreställt sig att han med nödvändighet skulle komma att dö av det som han utsattes för. Prövningen ska i stället inriktas på frågan om Eddy Larsson eller Niina Äikiä har ställt sig likgiltig till Bobbys död.

Frågor om likgiltighetsuppsåt har behandlats i avgöranden av Högsta domstolen (NJA 2002 s. 449, NJA 2004 s. 176 och NJA 2004 s. 479). Det framgår av avgörandena att en förutsättning för likgiltighetsuppsåt är att gärningsmannen insåg att det förelåg en risk för att en viss effekt av hans handlande skulle inträda samt att han var likgiltig till att effekten förverkligades. Det kan vidare av avgörandena läsas ut att insikt hos gärningsmannen om att det förelåg en mycket hög sannolikhet för att risken skulle förverkligas normalt är tillräcklig för att uppsåt ska anses föreligga medan det däremot i allmänhet inte kan anses föreligga ett likgiltighetsuppsåt när risken enligt gärningsmannens föreställning inte var avsevärd.

Omsatt på den situation som tingsrätten nu har att bedöma måste det, för att Eddy Larsson eller Niina Äikiä ska anses ha haft uppsåt att beröva Bobby livet, krävas att han eller hon har insett att det fanns en risk för att Bobby skulle dö genom det som han utsattes för och att han eller hon var likgiltig till att så faktiskt skulle komma att ske. - Bobby har tvingats att vara utomhus naken i vinterkyla under en tid av omkring 15 minuter. En sådan behandling av ett barn medför naturligtvis risk för allvarlig skada eller allvarlig sjukdom. Niina Äikiä har uppgett att hon och Eddy Larsson – då Bobby var utomhus - förde en diskussion om hur länge de kunde låta Bobby stanna ute och att de i samband med denna också diskuterade vilka kroppsdelar som först skadades av kyla. De har således varit väl införstådda med att Bobby kunde skadas eller bli sjuk genom att han tvingades att vara ute naken i kylan. De måste rimligen också ha insett risken av att det kunde gå så illa att nedkylningen skulle medföra att Bobby dog. Frågan är hur stor de kan ha uppfattat denna risk. De uppgifter som Ulf Danielsson har lämnat måste förstås på det sättet att det typiskt sätt inte föreligger någon risk, eller en endast obetydlig risk, för att ett

barn ska dö av att vara naken utomhus under den tid och under de förhållanden i övrigt som har kommit fram i målet. Det finns inget som tyder på att Eddy Larsson eller Niina Äikiä har uppfattat att det fanns en större risk för döden än vad Ulf Danielsson har kommit fram till. För detta talar för övrigt att Eddy Larsson och Niina Äikiä tidigare hade förpassat Bobby ut ur huset under likartade omständigheter utan att han hade fått livshotande skador.

Det måste alltså göras den bedömningen att Eddy Larsson och Niina Äikiä har uppfattat risken för att Bobby skulle dö som mycket liten. Det måste därmed krävas starka skäl för att det ska anses att de ändå har haft ett uppsåt att beröva Bobby livet. Den fråga som man måste ställa sig i detta sammanhang är naturligtvis varför Eddy Larsson och Niina Äikiä har behandlat Bobby på det sätt som de har gjort. Även om det är svårt att förstå hur Eddy Larsson och Niina Äikiä kan ha resonerat är det svar på denna fråga som ligger närmast till hands av de uppgifter som Niina Äikiä har lämnat att övergreppen mot Bobby har skett i syfte att bestraffa honom för dåligt uppförande och att de således har ingått som ett led i "uppfostran" av pojken. Detta talar mot att Eddy Larsson eller Niina Äikiä skulle ha haft ett uppsåt att beröva Bobby livet. Den diskussion som fördes mellan Eddy Larsson och Niina Äikiä om hur länge Bobby kunde vara ute kan också tolkas på det sättet att de inte var beredda att låta Bobby vara ute så länge att det uppkom någon fara för hans liv. Sedan Bobby har släppts in i huset har Eddy Larsson och Niina Äikiä visserligen fortsatt att behandla pojken illa genom att binda fast honom vid en stol. De har emellertid samtidigt sett till att han blev uppvärmd och har efter någon tid lagt honom i hans säng. När de har uppfattat att det var illa ställt med honom har de vidtagit upplivningsförsök genom konstgjord andning och hjärtmassage.

Det är naturligtvis så att Eddy Larsson och Niina Äikiä har varit fullständigt likgiltiga inför Bobbys allmänna välbefinnande genom att utsätta honom för en rad grymma övergrepp. Det skulle emellertid leda för långt att säga att de också har varit likgiltiga inför frågan om han skulle dö av de övergrepp som de utsatte honom

för eller, för att använda ett mera vardagligt uttryckssätt, att de struntade i om han levde eller dog. Åtalet för mord kan därmed inte bifallas.

Som tingsrätten tidigare har funnit, har Eddy Larsson och Niina Äikiä förövat det våld mot Bobby som åklagaren har angett i gärningsbeskrivningen. Av detta måste Bobby ha åsamkats smärta och blivit kraftigt nedkyld. Eddy Larsson och Niina Äikiä har därigenom även på denna punkt gjort sig skyldiga till misshandel. På de skäl som åklagaren har angett bör misshandeln bedömas som grovt brott.

Det våld och tvång som Eddy Larsson och Niina Äikiä har utsatt Bobby för har lett fram till pojken död. Tingsrätten har tidigare konstaterat att de måste ha insett att det i vart fall fanns någon risk för att så skulle bli fallet. När Bobby slutligen släpptes loss från den stol där han hade varit fastbunden efter att ha fått komma in i huset var han enligt Niina Äikiä ”slapp i kroppen” och hon bedömde att han hade svårt för att gå riktigt. Han fick bäras upp för trapporna. Senare samma kväll avled han av kvävning efter att ha andats in maginnehåll och han hade då ett sänkt medvetande. Det måste ha stått klart för Eddy Larsson och Niina Äikiä att Bobby var svårt medtagen efter det våld, den nedkylning och det tvång som de hade utsatt pojken för och att det fanns en betydande risk för att hans tillstånd skulle komma att ytterligare försämrats. Trots detta har de underlåtit att se till att pojken kom under läkarvård och inte ens övervakat hans tillstånd utan helt enkelt bara lagt honom i sängen utan uppsikt. Det är uppenbart att Bobbys liv skulle ha kunnat räddas om de hade vidtagit någon av de åtgärder som nu har sagts. Tingsrätten finner att Eddy Larsson och Niina Äikiä ska dömas för vållande till annans död i enlighet med det nu sagda. På de skäl som åklagaren har angett bör brottet bedömas som grovt.

Eddy Larsson har erkänt att han har gjort sig skyldig till falskt larm (åtalspunkten 2) och till brott mot griftefrid (åtalspunkten 3). Hans erkännande vinner sådant stöd av övrig utredning att åtalen ska bifallas. Det falska larmet bör av skäl som åklagaren har angett bedömas som grovt brott.

Av Niina Äikiäs egna uppgifter och av det som tingsrätten tidigare har funnit utrett följer att även Niina Äikiä ska dömas för brott mot griftefrid och sådant falskt larm som är grovt brott.

Förutsättningar är för handen att bifalla förverkandeyrkandet och beslagsyrkandet.

Eddy Larsson dömdes den 21 februari 2001 av Göta hovrätt, avd 4, för misshandel, grov misshandel vid upprepade tillfällen, olaga hot vid upprepade tillfällen, våldtäkt vid upprepade tillfällen och sexuell ofredande till fängelse i 3 år. Straffet har verkställts fram till villkorlig frigivning. Prövotiden i anledning av den villkorliga frigivningen gick ut den 25 oktober 2003. I övrigt finns det i belastningsregistret inget av intresse i detta sammanhang.

Det finns ingen anteckning om Niina Äikiä i belastningsregistret.

Eddy Larsson och Niina Äikiä har nu gjort sig skyldiga till en mycket omfattande och synnerligen svår brottslighet. De har vid upprepade tillfällen utsatt Bobby för grov misshandel och olaga former av förnedrande tvång för att slutligen vålla hans död. Efter det att pojken har dött, har de gömt undan hans kropp för att därefter sänka den i en sjö. De har falskeligen anmält Bobby som försvunnen och därigenom i onödan förorsakat mycket omfattande insatser för att spana efter pojken.

Brotten mot Bobby har präglats av stor grymhet och haft rent tortyrliknande inslag. De framstår som alldeles särskilt hänsynslösa mot bakgrund av att Bobby har lidit av en utvecklingsstörning som har medfört att han har haft ett mycket stort behov av kärleksfull omvårdnad och tillitsfullt bemötande och helt har saknat möjlighet att värja sig mot angrepp från personer i sin omgivning. Det är i själva verket svårt att föreställa sig fysiska eller psykiska övergrepp mot ett barn som kan vara mera hänsynslösa än de som Eddy Larsson och Niina Äikiä har utsatt Bobby för.

Man kan fråga sig vad som egentligen har legat bakom den grymma och hänsynslösa behandlingen av Bobby. Det är svårt att bilda sig en uppfattning om det. Det går dock som en röd tråd genom utredningen att Bobby har utsatts för övergreppen som bestraffningar för vad som har uppfattats som dåligt uppträdande hos honom och således har utgjort ett led i "uppfostran" av honom. Detta gör inte övergreppen mindre skrämmande.

Den brottslighet som Eddy Larsson och Niina Äikiä har gjort sig skyldiga till har ett mycket högt straffvärde. Niina Äikiä har genomgående vid de olika åtalpunkterna framhållit att det har varit Eddy Larsson som har varit den drivande av dem och att hon själv har deltagit endast i mindre mån. Tingsrätten har inte försökt att göra en bedömning av riktigheten i dessa påståenden. Eddy Larsson och Niina Äikiä har båda deltagit i övergreppen på sådant sätt att de ska bedömas som gärningsmän, varvid tingsrätten dock beträffande gärningarna under åtalpunkten 6 har funnit att Niina Äikiä enbart ska dömas för medhjälp till brotten. Om det har varit så som Niina Äikiä har påstått, har hon ändå ett lika stort ansvar som Eddy Larsson genom att hon till följd av sitt agerande måste ha gett uttryck för att hon godtog och understödde det som företogs gentemot Bobby.

Det har inhämtats läkarintyg enligt 7 § personutredningslagen beträffande både Eddy Larsson och Niina Äikiä. Undersökande läkare har inte beträffande någon av dem funnit att det har förelegat allvarlig psykisk störning vid tidpunkterna för gärningarna eller vid tidpunkten för undersökningen. Det har inte heller beträffande någon av dem befunnits föreligga skäl för rättspsykiatrisk undersökning.

När det gäller frågan om påföljd för Eddy Larsson finns det inget att tillägga. Han bör dömas till fängelse i 10 år.

I frågan om påföljd för Niina Äikiä bör emellertid även följande framhållas. Av läkarintyget framgår det att Niina Äikiä vid några tillfällen har sökt och erhållit psykiatrisk vård men endast i samband med akuta krisreaktioner. Den undersökande läkaren har emellertid framhållit att det enligt hans uppfattning finns omständigheter för domstolen att beakta när det gäller att fastställa straffvärdet. Han har pekat på att Niina Äikiäs brott har föranletts av annans (Eddy Larssons) grovt kränkande beteende och att Niina Äikiä till följd av psykisk störning eller sinnesrörelse har haft en starkt nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande. Av vidare intresse i detta sammanhang finns endast att nämna att läkaren har slagit fast att det inte kan uteslutas en lättare barnneuropsykiatrisk störning hos Niina Äikiä, att hon inte har någon kraftig begåvningsnedsättning men att han uppfattar Niina Äikiä som mycket lättledd och godtrogen. – Tingsrätten har i detta sammanhang också att beakta de uttalanden som har gjorts av Sven Å Christiansson och som har redovisats på sidan 56 i domen.

Enligt 29 kap 3 § första stycket 1. brottsbalken ska det vid bedömningen av straffvärdet för brott särskilt beaktas om brottet har föranletts av någon annans grovt kränkande beteende. Vad som avses med denna bestämmelse är fall av provokation, alltså att den som har blivit utsatt för ett brott själv har handlat på ett sådant sätt att han har bidragit till att brottet har kommit till stånd. Någon sådan situation är det inte frågan om i detta mål.

När det gäller straffvärdet för ett brott ska det vidare enligt punkten 2 i den tidigare nämnda lagbestämmelsen beaktas om den tilltalade till följd av psykisk störning eller sinnesrörelse eller av någon annan orsak har haft en starkt nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande. Den läkare som har undersökt Niina Äikiä har pekat på att en sådan situation skulle kunna föreligga och därmed påverka straffvärdet för de brott som Niina Äikiä har begått. Av de uppgifter i övrigt som har lämnats i intyget framgår emellertid inte att Niina Äikiä skulle ha haft någon psykisk störning eller därmed jämförbart sinnestillstånd. Vad som möjligen skulle kunna beaktas i detta

sammanhang är att Niina Äikiä har blivit förledd eller övertalad av Eddy Larsson att delta i brotten mot Bobby, om nu så skulle ha varit fallet. Bestämmelsen i 29 kap 3 § första stycket 3., enligt vilket det är en förmildrande omständighet om den tilltalades handlande har stått i samband med hans uppenbart bristande utveckling, erfarenhet eller omdömesförmåga, skulle därmed också kunna vägas in. Det underlag som tingsrätten har för sin bedömning i dessa frågor är – förutom Niina Äikiäs egna uppgifter – de allmänna uttalanden som har gjorts av Sven Å Christiansson och de bedömningar som har gjorts av den läkare som har avgett § 7-intyget och som utmynnar i uttalandet att Niina Äikiä är mycket lättledd och godtrogen. Tingsrätten har tidigare delvis behandlat denna frågeställning i samband med prövningen av Niina Äikiäs invändning om att hon ska gå fri från ansvar på den grunden att Eddy Larsson skulle ha tvingat henne att delta i brotten. I det sammanhanget har tingsrätten pekat på bl a att Niina Äikiä självmant – utan medverkan av Eddy Larsson – har gjort sig skyldig till vissa övergrepp mot Bobby och att hon även tagit en aktiv del i åtgärderna med att skaffa undan Bobbys döda kropp. Vad som nu kan sägas ytterligare är att det har legat ett särskilt ansvar på Niina Äikiä som vårdnadshavare för Bobby att se till pojkens väl och ve och att det enligt 29 kap 2 § 3. är en försvårande omständighet vid bedömningen av straffvärdet att den tilltalade har utnyttjat någon annans skyddslösa ställning eller särskilda svårigheter att värja sig.

Niina Äikiä har gjort sig skyldig till lika omfattande brottslighet som Eddy Larsson. Det finns inte skäl att bedöma straffvärdet lägre för Niina Äikiäs brottslighet än för Eddy Larssons brottslighet. Även Niina Äikiä bör således dömas till fängelse i 10 år.

Eddy Larsson och Niina Äikiä bör förpliktas att stanna kvar i häkte till dess att domen i ansvarsdelen kan verkställas mot dem.

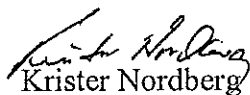
Anders Berggren har som offentlig förvarare för Niina Äikiä yrkat ersättning såsom för utlägg för arvode till Sven Å Christiansson som åberopats som privat sakkunnig av Niina Äikiä med 26 400 kr. Kostnaden är inte ersättningsgill som utlägg för Anders Berggren. Yrkandet kan emellertid också uppfattas som ett yrkande om ersättning för rättegångskostnad för Niina Äikiä enligt 31 kap 2 § rättegångsbalken. Då Niina Äikiä inte har frikänts har hon emellertid inte rätt till ersättning av allmänna medel för kostnaden.

Med hänsyn till Eddy Larssons och Niina Äikiäs ekonomiska och personliga förhållanden, främst det förhållandet att envar av dem döms till ett mycket långvarigt fängelsestraff, bör kostnaden för försvararna i sin helhet stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 400)

Överklagande till Göta hovrätt senast den 30 juni 2006.

På tingsrättens vägnar

Krister Nordberg

Avräkningsunderlag; se aktilagorna 115-116

Eksjö tingsrätt
Box 230

575 23 EKSJÖ

TR mål: B 354-06
Handl.: VÅLD

2006-05-02
B 354-06-1
61

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn Larsson, Carl Eddy		Tilltalsnamn Eddy	Yrke/titel
	Personnr 660817-1952	Medborgare i (om ej svensk)	Telefon	Tolkbehov
	Adress Skyddade personuppgifter			
	Offentlig försvarare/ombud Per Oehme, Brunnsgatan 5 B, 2 tr, 61132 NYKÖPING			
	F frihetsberövande m.m. Anhållen i sin frånvaro 2006-02-13, gripen 2006-02-14, anhållandet kvarstår sd kl 15.05, häktad 2006-02-17			
Delgivningsuppgifter Fn häktet Jönköping				

2	Tilltalad: efternamn och alla förnamn Äikiä, Niina Katariina		Tilltalsnamn Niina	Yrke/titel
	Personnr 750825-4906	Medborgare i (om ej svensk)	Telefon	Tolkbehov
	Adress Skyddade personuppgifter			
	Offentlig försvarare/ombud Anders Berggren, Box 2218, 55002 JÖNKÖPING			
	F frihetsberövande m.m. Anhållen i sin frånvaro 2006-02-13, gripen 2006-02-14, anhållandet kvarstår sd kl 17.00, häktad 2006-02-17			
Delgivningsuppgifter F n häktet Jönköping				

Ansvarsyrkanden m.m.

1. MORD alternativt GROV MISSHANDEL OCH GROVT VÄLLANDE TILL ANNANS DÖD (K 14854-06)

Målsägande

Dödsboet efter Bobby Äikiä

Gärning

Eddy Larsson (Eddy) och Niina Äikiä (Niina) har någon gång i mitten av januari 2006 i Skogslund, Malmbäck, Nässjö kommun gemensamt och i samråd/samförstånd berövat Bobby Äikiä (Bobby) livet.

Inledningsvis har de tagit av Bobby alla hans kläder, dragit ut honom utomhus och lagt honom på rygg i snön, skottat snö över honom, varefter Niina satt sig grensle över Bobby och hållit fast honom varvid även Eddy trampat med en fot på Bobbys bröstorg - och även under viss tid haft foten kvar på denna plats -. Härfter har de lämnat kvar Bobby utomhus under en längre tid. Därefter har Niina och Eddy dragit/slåpat Bobby in i huset - kraftigt nedkyld och medvetandesänkt - varefter de tejpat fast Bobby vid benen i en stol, först i köket och sedan i storstugan varvid de även bundit fast Bobby med ett skärp över magen och även tejpat fast hans huvud ner mot ryggstödet på stolen. Efter att de tvingat Bobby att sitta på detta sätt en tid har Niina och Eddy fört/burit upp Bobby till hans säng där de

Datum
2006-05-02

Dnr
C-13-117-06

lämnat honom obehövad. Bobby har avlidit på grund av så kallad aspiration (kvävning till följd av inandad maginnehåll) på grund av den behandling han utsatts för.

Bobby har åsamkats kraftig smärta och kraftig nedkyldhet samt följande skador och omständigheter så som de anges i den rättsmedicinska rapporten nämligen nummer 25, 34, 49, 70, 79, 113 samt mikroskopiundersökning. Även skadorna 16, 26-31, 33, 35, 37-38 och 40-41, 43, 50, 53, 55-56, 59-61 och 65 har åsamkats Bobby.

Alternativt

Ovanstående misshandel utgör grovt brott eftersom den riktat sig mot en närstående, förståndshandikappad 10-årig pojke och även med beaktande av att gärningsmännen visat särskild hänsynslöshet och råhet samt att gärningen varit livsfarlig.

I vart fall har Eddy och Niina gemensamt av oaktsamhet orsakat Bobbys död. Gärningen utgör grovt brott enär gärningsmännens ovanstående agerande sammantaget innefattat ett medvetet risktagande av allvarligt slag. Bobby har lämnats obehövad i sitt sovrum, grovt misshandlad och allvarligt nedkyld varefter han avlidit till följd av de skador han fått och det han utsatts för.

Oaktsamheten består i att Niina och Eddy inte i något skede vidtagit några åtgärder för att kontrollera i vilket tillstånd Bobby befann sig i efter allt våld han blivit utsatt för. De har inte heller kontaktat läkare eller sjukvårdspersonal för att försäkra sig om att Bobby fick nödvändig vård.

Lagrum

3 kap 1, 6, 9 §§ och 23 kap 4 § brottsbalken

Bevisning avser åtalspunkterna 1 och 3-7

Muntlig

Förhör med Niina Äikiä och Eddy Larsson.

Vittnesförhör med Ulf Danielsson, Totalförsvarets forskningsinstitut, till styrkande av hans beräkningar av den nedkyldhet som Bobby drabbats av mm (huvudsakligen på 1)

Vittnesförhör med underläkaren Fredrik Bäckström till styrkande av vilka skador Bobby haft i samband med obduktionen, vad som föranlett den angivna dödsorsaken mm.

Vittnesförhör med läraren vid Orions särskola i Nässjö Yvonne Bokor hur hon upplevt Bobbys handikapp/sjukdom/utveckling och hans eventuella förmåga att värja sig från fysiska angrepp mm; även till styrkande av de kontakter hon haft med Niina och Eddy i anledning av att hon ville ha besked om när Bobby skulle komma tillbaka till skolan; det sistnämnda även till styrkande av att resan till Göteborg den 29 januari 2006 varit planerad under en tid och att Niina känt till den.

Vittnesförhör med Bobbys elevassistent Britt Glad till styrkande av att Bobby inte haft några påvisbara fysiska skador (frånsett ett mindre blåmärke) under den tid han gått i skolan och även hur hon upplevt Bobbys handikapp/sjukdom/utveckling och hans eventuella förmåga att värja sig från fysiska angrepp mm.

Datum
2006-05-02

Dnr
C-13-117-06

Vittnesförhör med läkaren Karin Edby till styrkande av vilken sjukdom Bobby haft (fragil-X) och hur denna har påverkat hans möjlighet att värja sig från angrepp från Niina Äikiä och Eddy Larsson mm. Förhöret även till styrkande av huruvida Bobby haft några skador i samband med tidigare läkarbesök, hans behov av medicinering och dennas effekt, mm. I samband med förhöret kan journalanteckningar avseende Bobby se del 2 sid 118- 156 och Socialstyrelsens kunskapsöversikt avseende Fragil-X syndromet del 2 sid 161-171 komma att utgöra ett underlag för förhöret.

Skriftlig

Handlingar från Bobby skolbänk del 2 sid 94-102
Översikts karta mm, del 3 sid 185-187.
Flygbilder över aktuella platser, del 3 sid 189-194
Beslagsprotokoll del 3 sid 294 (livrem 1359:9 två st)
Beslagsprotokoll del 3 sid 296-297-299 (isborr-motorsåg mm)
Beslagsprotokoll del 3 sid 302 (beslag av det som Bobby låg i när han togs upp)
Beslagsprotokoll del 3 sid 307 (dammsugare)
Utlåtande från SKL angående blodbesudlingar på en livrem och avseende förekomsten av Bobbys blod i dammsugarröret, del 3 sid 312-323
Utlåtande över elstängselapparat del 3 sid 328-329
Karta och foton del 3 sid 330-332
Hyreskontrakt släpkärra, del 3 sid 369
Väderleksuppgifter från SMHI del 3 s 422-423.
Slutsatsen i Kustbevakningens rapport del 3 sid 427 samt därvid fogade fotografier och kartor
Del 3 sid 431-440
Dödsbevis, del 4 sid 446.
Rapport – utvidgad rättsmedicinsk obduktion, del 4 sid 450-453, med bilder från CD skiva, se del 6 bilaga 12.
Separat yttrande från underläkare Bäckström ang viss skada (inges separat).
Protokoll avseende öppnandet av paket innehållande Bobbys lik, del 4 sid 447-448.
Utlåtande från Totalförsvarets forskningsinstitut, FOI, ang nedkylning av mänsklig kropp del 4 sid 464-467.
Rättsmedicinsk undersökning avseende Niina (till styrkande av att hon inte haft några färska skador) del 5 s 1113
Tekniska protokoll,
Dokumentation Eddy Larssons personbil, del 6 bil 1
Dokumentation två förhyrda släp mm, del 6 bil 2 och 3.
Dokumentation av bostadshuset mm, del 6 bil 5-9
Bärgning av kroppen del 6 bil 10
Dokumentation av beslag del 6 bil 11 (livremmar)

Uppspelning av film avseende rekonstruktioner beträffande flera händelseförlopp med både Niina Äikiä och Eddy Larsson (bilagd DVD).
VR film (fisheye fotograferat) från platsdokumentation avseende Skogslund, Malmbäck.
Videofilm avseende kustbevakningens upptagning av kroppen från Lovsjöns botten.

Datum
2006-05-02

Dnr
C-13-117-06

Den skriftliga bevisningen och filmer mm till styrkande av förhållandena på olika platser, de beslag och andra åtgärder som gjorts och dokumentation av dessa, vilka skador Bobby haft och hur de uppkommit mm, vilket handikapp Bobby haft och hans intellektuella förmåga mm, vilka föremål SKL har undersökt och vilka slutsatser de kommit till.

2. GROVT FALSKT LARM (K 36518-06)

Målsägande

Polismyndigheten i Västra Götaland, Rättsenheten, und om åtalet

Gärning

Eddy Larsson och Niina Äikiä har gemensamt och i samråd/samförstånd den 29 januari 2006 till polisen i Göteborg lämnat oriktig uppgift om att det förelegat fara för Bobby Äikiäs liv eller hälsa då de falskeligen påstått att han försvunnit från en bil parkerad på en parkeringsplats utanför ett köpcentrum i Bäckebo, Göteborg. Genom sin anmälan har Eddy och Niina gemensamt och i samråd föranlett onödiga säkerhetsåtgärder i samband med sökandet efter Bobby.

Brottet är grovt eftersom den oriktiga uppgiften föranlett mycket omfattande eftersökningar.

Lagrum

16 kap 15 § första och andra stycket brottsbalken.

Bevisning

Niina Äikiä och Eddy Larssons egna uppgifter. Larsson erkänner brott. Äikiä förnekar brott.

Kartor ang aktuell plats mm del 1 sid 11-12

Flygfoto del 1 sid 13

Skiss, placering av bil, del 1 sid 17

Händelserapport från polisen Västra Götaland del 1 sid 18-21

PM avseende uppgifter om polisinsatser mm avseende de eftersökningsåtgärder som vidtagits del 1 sid 31.

Vittnesförhör med Yvonne Bokor (se åp 1)

3. BROTT MOT GRIFTEFRIDEN (K 36531-06)

Eddy Larsson och Niina Äikiä har gemensamt och i samråd/samförstånd under januari månad 2006 gjort sig skyldiga till ovanstående brott genom att de obehörigen flyttat/skymfligen behandlat liket efter Bobby Äikiä genom att de vidtagit följande åtgärder

a/ i anslutning till att Bobby Äikiä avlidit i mitten av januari 2006 i Skogslund, Malmbäck har de flyttat Bobby från boningshuset ut till ladugården där han under i vart fall några dagar fått ligga insvept bland annat i en filt och några plastsäckar.

b/ efter att Bobby Äikiä legat i ladugården ett antal dagar har han de flyttat Bobby och lagt honom i Eddy Larssons bil varefter Eddy och Niina gjort en resa upp till Valdemarsvikstrakten utanför Norrköping och tillbaka varefter de lastat ut liket igen och återigen lagt det i ladugården. Avsikten med resan har varit att göra sig av med liket vilket dock inte blivit fallet.

c/ avslutningsvis har Niina och Eddy en kväll i slutet av januari 2006 varit vid Lovsjön en bit utanför Jönköping och gjort ett hål i isen med isbör och motorsåg. Härefter har de dagen därpå fraktat Bobby

Datum
2006-05-02

Dnr
C-13-117-06

från ladugården i bil med släpvagn till Lovsjön varefter de sänkt Bobby i isvaken. Liket har då varit försett med kedjor och tyngder.

Lagrum

16 kap 10 § brottsbalken.

Bevisning

Niina Äikiäs och Eddy Larsson egna uppgifter.
Övrig bevisning Se åp 1

4. GROV MISSHANDEL (K 36549-06)

Målsägande

Dödsboet efter Booby Äikiä

Gärning

Eddy Larsson och Niina Äikiä har gemensamt och i samråd/samförstånd under tiden mitten av december 2005 fram till cirka den 20 januari 2006 i Skogslund, Malmbäck, Nässjö kommun uppsåtligt tillfogat Bobby Äikiä bland annat kraftig smärta, blåmärken, nedkylning och andra skador som framgår av den rättsmedicinska rapporten (se särskilt nedan under varje respektive punkt) genom att de misshandlat Bobby på följande sätt.

a/ vid åtminstone två tillfällen förpassat en naken Bobby ut till fårhagen och där med strömförande delar till ett elstängsel gett honom elektriska stötar dels på hans penis och vid hans analöppning samt även under hans fötter, våldet har medfört kraftig smärta, nedkylning, slöhet och medvetandesänkning Vid det ena tillfället har Bobby varit bunden/fasttejpad vid en stol.

b/ vid ett tillfälle i storstugan på nedervåningen i huset – när Bobby varit naken – trätt/satt en dammsugarslang över Bobbys penis och hållit fast den där och sedan satt på dammsugaren på olika hastigheter - bland annat den högsta - vilket medfört kraftig smärta, blödning och svullnad och en utdragen förhud (se skada nr 67 i den rättsmedicinska rapporten)

c/ vid ett flertal tillfällen slagit Bobby med vedträn, livrem och händerna i huvudet och på kroppen vilket medfört kraftig smärta, svullnader, blåmärken mm. Vid några av dessa tillfällen har Bobby varit fasttejpad/bunden vid en stol. (Se särskilt skada nr 51-52, 54, 57-58 och 62-65 i den rättsmedicinska rapporten)

d/vid ett flertal tillfällen har Bobby - naken eller endast mycket lättklädd - blivit utslängd i snön och tvingats vara utomhus under olika långa tider. Vid i vart fall några tillfällen har Bobby varit bunden/fasttejpad i en stol. Våldet har förorsakat smärta och nedkylning.

e/ vid ett tillfälle när Bobby varit bunden/fasttejpad vid en stol på undervåningen har Niina och Eddy – från ett brinnande ljus – droppat flytande stearin som träffat på Bobbys kropp. Våldet har medfört kraftig smärta.

Gärningarna är att bedöma som grovt brott dels med hänsyn till att agerandet har varit rått och hänsynslöst, att våldet har riktats mot en närstående förståndshandikappad 10 årig pojke.

Lagrum

3 kap 6 § brottsbalken

Datum
2006-05-02

Dnr
C-13-117-06

Bevisning

Niina Äikiäs egna uppgifter.

Se åp 1.

Rapport avseende rättsmedicinsk obduktion, skadorna enligt ovan angivna punkter.

5. OLAGA FRIHETSBERÖVANDE OCH GROVT OLAGA TVÅNG (K 36565-06, 36558-06)

Målsägande

Dödsboet efter Bobby Äikiä

Gärning

Eddy Larsson och Niina Äikiä har gemensamt och i samråd/samförstånd vid ett tillfälle någon gång under tiden mitten av december 2005 fram till cirka den 20 januari 2006 i Skogslund, Malmbäck, Nässjö kommun – efter att Bobby bajsat på sig – förpassat Bobby upp till hans sovrum varvid de bundit fast honom i sängen och tejpat fast hans nedbajsade kalsonger över hans ansikte och tvingat honom att ligga på detta sätt hela natten. Bobby har genom ovanstående berövats friheten.

Det olaga tvånget är grovt eftersom gärningen varit särskilt kränkande och grym och även då den riktats mot en närstående förståndshandikappad 10-årig pojke.

Lagrum

4 kap 2 och 4 §§ brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niina Äikiä

Se åp 1.

6. GROVT OLAGA TVÅNG (K 36558-06)

Målsägande

Dödsboet efter Bobby Äikiä

Gärning

Eddy Larsson och Niina Äikiä har gemensamt och i samråd/samförstånd vid nedanstående tillfällen någon gång under tiden mitten av december 2005 fram till den 20 januari 2006 i Skogslund, Malmbäck, Nässjö kommun gjort sig skyldiga till grovt olaga tvång gentemot Bobby Äikiä. Genom att de

a/ Vid ett tillfälle - då de med våld tejpat/bundit fast Bobby vid en stol - har de tvingat i Bobby sprit genom en tratt.

b/ Vid ett tillfälle – då de med våld tejpat/bundit fast Bobby vid en stol i köket varvid han kissat på sig och hans urin hamnat på stolsdynan – har de släppt loss Bobby varefter hans ansikte – under en inte helt kort tid – som en bestraffning tryckts mot stolen och den nedurinerade stolsdynan. Härfter har de tejpat fast Bobbys huvud vid stolen. Bobby har tvingats att tåla detta under en inte helt kort tid. Bobby har blött näsblod på grund av det han utsatts för.

c/ Vid ett tillfälle – under det att Bobby med våld blivit fasttejpade/bunden vid en stol – har han även blivit tejpad, först över både mun och näsa, men efter en stund efter det att Niina lossat på tejp

Datum
2006-05-02

Dnr
C-13-117-06

över näsan - endast över munnen, har Bobby fått ett örngott draget över sitt huvud. Örngottet har knutits fast runt halsen. Bobby har tvingats sitta på detta sätt under en inte helt kort tid.

Det olaga tvånget är grovt eftersom gärningen varit särskilt kränkande och grym och även då den riktats mot en närstående förståndshandikappad 10-årig pojke.

Lagrum

4 kap 2 och 4 §§ brottsbalken

Bevisning

Niina Äikiäs uppgifter.
Se åp 1.

7. MEDHJÄLP TILL BROTT UNDER ÅTALSPUNKTERNA 1, 3- 6 (alternativyrkande)

Målsägande

Dödsboet efter Bobby Äikiä

Gärning

Niina Äikiä har haft vårdnaden om sin son Bobby. Hon har därvid enligt föräldrabalken 6 kap 1 och 2 §§ haft ansvar för sin sons personliga förhållanden och ansvarat bland annat för att han behandlas med aktning för sin person och inte utsätts för kränkande behandling.

Niina Äikiä har varit medveten om och närvarande vid Eddy Larssons agerande i enlighet med åtalspunkterna 1 och 3-6 och således samtyckt till hans agerande och även vidare underlåtit att ingripa mot de brottsliga handlingar som Eddy Larsson utsatt målsäganden för. Härigenom har hon främjat Eddy Larssons brott.

Lagrum

3 kap 1 och 6 §, 4 kap 2 och 4 §§ samt och 23 kap 4 § brottsbalken

Bevisning

Se åp 1.

Yrkanden avseende beslag

Yrkande om förverkande

Det yrkas att i beslag tagen isbör, motorsåg, pulka, åp 1 och 3 dammsugare åp 4 skall förklaras förverkade som brottsverktyg. (BLG 1400-1442-06 nr 1-3) (BLG 1400-06-1568:1)

Det yrkas också att i beslag tagna föremål som fanns runt Bobby när han togs upp ur lovsjön skall förklaras förverkade som brottsverktyg (BLG 1400-06-1472 nr 1-10)

Yrkande om bevisbeslag

Det yrkas att beslaget av (en livrem) skall bestå till dess lagakraftvunnen dom i ansvarsdelen föreligger. (BLG 1400-1359-06 nr 9 del av)

Erik Handmark

(1) för livremmar; justerad till 1/10/06

Advokat Anders Tolke AB
Advokat Bertil Tengberg AB
Advokat Anders Berggren AB

EKSJÖ TINGSRÄTT

Ink 2006-05-09
Akt.....B.354-06.....
Aktbil.....100.....

PM inför förhandling

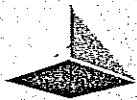
Inställning till åtalpunkt 1

Niina Äikiä bestrider ansvar för mord. Hon har inte haft uppsåt att döda Bobby. Hon förnekar att hon gemensamt och i samråd/samförstånd tillsammans med Eddy Larsson berövat Bobby Äikiä livet.

Niina bestrider vidare ansvar under åberopande av att hennes eget agerande, i de fall hon gjort något aktivt, varit nödvändigt p g a den nödsituation Bobby Äikiä befann sig och då hon själv hotats av Eddy Larsson. I dessa fall har hon handlat enligt hans direkta instruktioner.

Niina vidgår följande; med hänvisning till sin anförda inställning, att hon varit med och tagit av Bobby alla hans kläder men förnekar att han dragits ut utomhus. Hon vidgår att hon medverkat till att Bobby hamnat på rygg i snön. Hon förnekar att hon skottat snö över Bobby. Hon vidgår att hon satt sig gränsle över Bobby och hållit fast honom och att Eddy Larsson då trampat med en fot på Bobbys bröstorg. Det förnekas att Bobby lämnats kvar utomhus under en längre tid. Hon förnekar att hon dragit/släpat Bobby in i huset. Det vidgås att Bobby var kall men förnekas att han var medvetandesänkt. Hon vidgår att hon varit med då Bobby tejpades fast vid en stol, först i köket och sedan i storstugan, att hon satt ett skärp över magen på Bobby. Hon vidgår på samma sätt att Bobbys huvud tejpats fast ner mot ryggstödet på stolen. Hon förnekar att hon tvingat Bobby att sitta på detta sätt en tid och gör gällande att hon försökt avbryta händelsen. Hon vidgår att hon och Eddy fört/burit upp Bobby till hans säng och att - hon - lämnat honom där.

Niina vidgår att Bobby blivit kall men ej kraftigt nedkyld. Hon förnekar att hon orsakat Bobby kraftig smärta. Hon förnekar att hon orsakat skadorna.

Alternativyrkandet.

Niina förnekar misshandel. Hon förnekar att hon av oaktsamhet orsakat Bobbys död. Hon har agerat för att avbryta gärningar riktade mot Bobby. Hon har av Eddy Larsson fått uppfattning att händelserna inte inneburit risk.

Niina förnekar att hon inte vidtagit åtgärder för att kontrollera Bobbys tillstånd men vidgår att läkare eller sjukvårdspersonal inte kontaktats.

Åtalspunkt 2 – Grovt falskt larm

Niina Äikiä förnekar gärningen. Hon har inte lämnat uppgifter.

Det förnekas att det varit fråga om gemensamt agerande och att det varit i samråd /samförstånd.

Åtalspunkt 3 – Brott mot griftefriden

Niina Äikiä vidgår att hon varit med då Bobby flyttats. Hon bestrider ansvar under åberopande av att hon hotats av Eddy Larsson.

Det förnekas att det varit fråga om gemensamt agerande och att det varit i samråd /samförstånd.

Åtalspunkten 4 – Grov misshandel

Niina bestrider ansvar under åberopande av att hennes eget agerande, i de fall hon varit aktiv, varit nödvändigt p g a den nödsituation Bobby Äikiä befann sig och då hon själv hotats av Eddy Larsson. I dessa fall har hon handlat uteslutande enligt hans direkta instruktioner.

Det förnekas att det varit fråga om gemensamt agerande och att det varit i samråd /samförstånd.

Niina vidgår följande; med hänvisning till sin anförda inställning,

a) att hon varit med och förpassat en naken Bobby ut i fårhagen. Hon förnekar att hon gett Bobby elstötter.

b) att hon satt /trätt en dammsugarslang över Bobbys penis. Hon förnekar att hon satt på dammsugaren på högsta styrka. Istället har hon försökt lindra/hindra och avbryta agerandet.

c, d och e) Niina vidgår vad som påstås punkterna c, d och e.

Åtalspunkt 5 –Olaga frihetsberövande och grovt olaga tvång

Niina bestrider ansvar under åberopande av att hennes eget agerande varit nödvändigt p g a den nödsituation Bobby Äikiä befann sig och då hon själv hotats av Eddy Larsson. Hon har handlat uteslutande enligt Eddy Larssons direkta instruktioner.

Det förnekas att det varit fråga om ett gemensamt agerande och att det varit i samråd /samförstånd.

Niina vidgår följande; med hänvisning till sin anförda inställning, att hon varit med vid händelsen och placerat ett par kalsonger på Bobbys ansikte.

Åtalspunkt 6 – Grovt olaga tvång

Niina bestrider ansvar under åberopande av att hennes eget agerande varit nödvändigt p g a den nödsituation Bobby Äikiä befann sig och då hon själv hotats av Eddy Larsson. Hon har handlat uteslutande enligt Eddy Larssons direkta instruktioner.

Det förnekas att det varit fråga om gemensamt agerande och att det varit i samråd /samförstånd.

Niina vidgår följande; med hänvisning till sin anförda inställning, a) att hon hållit i Bobby när han tejplats fast vid en stol men förnekar att hon tvingat i Bobby sprit genom en tratt. b) att hon hållit i Bobby när han tejplats fast vid en stol men förnekar att medverkat till att Bobby tvingats tåla detta - hon försökte avbryta agerandet. c) att Bobby tejplats fast vid en stol, fått ett örngott över huvudet, av Eddy Larsson tejplats över mun och näsa, varvid hon lossat tejp över näsan.

Åtalspunkten 7 – Medhjälp till brott under åtalspunkterna 1, 3-6

- Niina, som var vårdnadshavare för Bobby, vidgår att hon varit närvarande vid Eddy Larsson agerande. Hon förnekar att hon samtyckt till Eddy Larssons agerande.

Niina bestrider ansvar under åberopande av den nödsituation Bobby Äikiä befann sig och då hon själv hotats av Eddy Larsson.

Förverkandeyrkandet och bevisbelaget finns det inte någon erinran mot.

30/03/2006 07:37 0381-37138

▲ LOKAL ÄKL I EKSJÖ

SIDA 13/16

0381 37138

Fnr C06-0145

Rättsmedicinalverket
Rättsmedicinska avdelningen
Linköping

2077

2006-02-20 utfördes efter beslut av Polismyndigheten i Jönköpings län, Närpolisområde Eksjö
utvidgad rättsmedicinsk obduktion av

Äikiä, BOBBY Nino Elias

Bakgrundsinformation

Av polisrapporten framgår att man vid dykningar i Lovsjön utanför Jönköping har anträffat vad som antas utgöra kroppen av en människa. Fyndet bekräftas och kroppen har sedermera identifierats via jämförande tandröntgen.

UTLÅTANDE

Påvisade skador

Liten blödning under den hårda hjärnhinnan (nr 70).

Missfärgningar på huvudet (nr 13-14), armarna (nr 25 och 34), bålen (nr 42, 44-47, 49) och benen (nr 51-52, 54, 57 och 63).

Blödning i huvudsvålen (nr 68), och i fettvävnaden på ryggen (nr 111) och underbenen (nr 108).

Överhudsavskrapningar på huvudet (nr 17), armarna (nr 24 och 36), bålen (nr 48) samt benen (nr 51, 54, 58, 62 och 64-65).

Hudavlossningar på huvudet (nr 16), armarna (nr 26-31, 33, 35, 37-38 och 40), bålen (nr 41, 43 och 50) och benen (nr 53, 55-56, 59-61 och 65).

Slemhinneskada på överläppens insida (nr 21).

Missfärgning och svullnad av penis (nr 67).

Övriga undersökningsfynd

Utspända, luftrika lungor (nr 79).

Tecken på inandad maginnehåll i luftvägarna, sk aspiration (nr 113 samt mikroskopi).

Rättskemisk undersökning

Alkohol har ej påvisats i blod.

Läkemedel har ej påvisats i blod (analys med rättskemisk metod G1).

28 mikrogram paracetamol (Alvedon, smärtstillande medel) har påvisats per gram blod (analys med rättskemisk metod G2). Detta motsvarar en normal behandlingsdos.

30/03/2006 07:37 0381-37138

▲ LOKAL ÄKL I EKSJÖ

SIDA 14/16

0381 37138

Fnr C06-0145

Rättsmedicinalverket
Rättsmedicinska avdelningen
Linköping

L 207-6

Skadornas uppkomstsätt

Blödningen under den hårda hjärnhinnan (nr 70) samt blödningen i huvudsvålen (nr 68) har ett utseende som är förenligt med att de har uppkommit av trubbigt yttre våld såsom slag eller stöt.

Blödningen i fettvävnaden på ryggen (nr 111) har ett utseende talande för att den utgörs av så kallad hypostas (sänkning av blod efter döden utan föregående skada).

Missfärgningarna på den högra och vänstra överarmen (nr 25 och 34) har ett utseende som talar för att de har uppkommit av trubbigt våld såsom slag eller grepp.

Överhudsavskrapningen på den högra axeln (nr 24) har ett ospecifikt utseende och tillåter inte närmare bedömning av uppkomstsättet utifrån tillgänglig bakgrundsinformation.

Missfärgningen på bukens nedre del (nr 49) har ett utseende som är förenligt med att den har uppkommit av ett bandformat tryck. Annat uppkomstsätt kan dock ej uteslutas.

Missfärgningarna och överhudsavskrapningarna på benen (nr 51-52, 54, 57-58 och 62-65) har ett utseende som talar för att de har uppkommit av slag eller stötar med ett trubbigt, kantat föremål. Slag med vedträ såsom beskrivits i polisförhören kan ge upphov till skador med detta utseende.

Hudavlossningarna på huvudet (nr 16), armarna (nr 26-31, 33, 35, 37-38 och 40), bälten (nr 41, 43 och 50) och benen (nr 53, 55-56, 59-61 och 65) är ospecifika till sitt utseende. Avsaknaden av så kallad vitalreaktion och avsaknaden av djupare förändringar i de mikroskopiska snitten talar mot att dessa skador har uppkommit någon längre tid före dödens inträde. Skadorna kan ha uppkommit efter, eller i direkt anslutning till, dödens inträde.

Slemhinneskadan på överläppens insida (nr 21) har ett ospecifikt utseende och tillåter inte närmare bedömning av uppkomstsättet. Avsaknaden av kringliggande missfärgning kan tala för att skadan har uppkommit efter dödens inträde.

Missfärgningen och svullnaden av penis (nr 67) har ett utseende som talar starkt för att de har uppkommit före dödens inträde. Inga tecken till inflammation eller andra sjukliga förändringar som kan förklara tillståndet har påvisats.

Dödsorsak

Undersökningsfynden talar för att dödsorsaken har varit kvävning till följd av inandad maginnehåll (aspiration).

Dödssätt

Dödssättet framgår ej med säkerhet ur undersökningsfynden.

2006

18 354-06-1

60

Angående 950312-9513, Äikiä, BOBBY Nino Elias
Vårt Fnr C06-0145

ÅKLAGARKAMMAREN I JÖNKÖPING
LOKAL ÅKLAGARE I EKSJÖ
2006-05-02
Dnr C13-117-06

Av fax inkommet 2006-04-20 från Åklagare Erik Handmark framgår att det önskas förtydligande avseende två av de skador som beskrivits i det obduktionsprotokollet för detta ärende.

Faxet innehåller en förfrågan från Eddy Larssons advokat och den markerade frågan lyder "Jag vill att rättsläkarna yttrar sig om när i tiden före dödsfallet som blödningen under den hårda hjärnhinnan (nr 70) samt blödningen i huvudsvålen (nr 68) kan ha uppkommit samt om denna skada på något sätt påverkat dödssättet".

De ovan nämnda skadorna är i obduktionsrapporten beskrivna på följande sätt:

Nr 68: I huvudsvålen ses bak i nacken ett område mätande 8 x 7 cm med en lätt blodinsprängning i fettvävnaden. Insprängningen är millimetertjock och belägen med sin mittpunkt 5 cm till vänster om kroppens medellinje i höjd med det vänstra örats övre infästning.

Nr 70: Hjärnhinnorna är bleka och skadefria. Under den hårda hjärnhinnan ses på vänster sida av hjässloben ett 5 x 5 cm stort område med en hinna av koagulerat blod. Tjockleken på blodpålagringen mäter 0,2 cm och området är beläget strax till vänster om medellinjen vid övergången mellan hjäss- och nacklob. Ingen säker bryggvensavslitning kan påvisas.

Vår bedömning av fynden utifrån den ovanstående frågeställningen är:

1. Såväl blödnngen i huvudsvålen som blödnngen under den hårda hjärnhinnan har ett utseende som talar för att de har uppkommit en kort tid före dödsfallet. Tidsintervallet bedöms vara från ett par timmar före dödsfallet upp till högst ett par dagar före dödsfallet.
2. Skadornas utseende är förenligt med att de har uppkommit av trubbigt yttre våld såsom slag eller stöt. I förhör har det beskrivits att Bobbys huvud har fallit ned från en tröskel och slagit i ett betonggolv. Fallet skall ha varit ca 15 cm. Ett sådant fall kan väl ge upphov till blödningar i huvudsvålen. Dock är det mindre troligt att ett sådant våld ger upphov till en blödning under den hårda hjärnhinnan även om sådant uppkomstsätt ej helt går att utesluta.
3. Blödnngen under den hårda hjärnhinnan är liten och har ej påverkat dödsstället.

Linköping 2006-04-27

Fredrik Bäckström
Underläkare

Calle Winskog
Rättsläkare

EKSJÖ TINGSRÄTT
Rotel 1

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2006-06-09

Eksjö

Mål nr B 354-06

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 750825-4906	Datum för dom/beslut 2006-06-09
Efternamn Äikiä	Förnamn NIINA Katarina

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum	Datum
2006-02-14	

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Kristina N. Lång
Underskrift

Postadress
Box 230
575 23 Eksjö

Besöksadress
Sofieholmsgatan 7

Telefon
0381-384 00
E-post: eksjo.tingsratt@dom.se

Telefax
0381-139 29

Expeditionstid
måndag - fredag
09:00 - 12:00
13:00 - 15:00